

El castell

Núm.

11

Revista de Bellcaire d'Empordà

Agost

1999

Eleccions municipals, nou Ajuntament

Serveis

Serveis i telèfons d'interès

Ajuntament	Oficines municipals	972 78 81 05
	Local social	972 78 84 91
Escola pública «El Rajaret»		972 78 80 35
Servei municipal d'aigües		972 78 81 58
Parròquia de Bellcaire		972 78 82 01
Farmàcia (Lda. M. Sara Bagué)		972 78 84 71
Consultori mèdic		972 76 50 05
Urgències		908 09 43 33
Consultori mèdic l'Escala		972 77 60 60
Mossos d'Esquadra		088
Creu Roja Torroella de Montgrí		972 76 11 11
Bombers		085

Horaris serveis municipals

Oficines municipals: dilluns, dimecres i divendres, de 5 a 8 de la tarda.
Tècnic municipal d'Urbanisme: divendres, de 6 a 8 de la tarda.
Assistent Social: dimecres, de 6 a 8 de la tarda.
Ple ordinari de l'Ajuntament: últim divendres de març, juny, setembre i desembre a les 21h.

Horaris consultori mèdic

Dimarts, dimecres i divendres a les 8 del matí.
Doctor Narcís Prat i Sabat
Practicant, dimarts i divendres a 2/4 de 2 del migdia.

Horaris farmàcia

Laborables: d'1/4 de 10 a 1 del matí i de 5 a 8 de la tarda.
Dissabtes: d'1/4 de 10 a 1 del matí (juny-agost també de 5 a 8 de la tarda).

Recollida d'escombraries

Dilluns, dimecres i divendres (durant els mesos d'estiu també els dissabtes). A primera hora del matí.
Estris i deixalles voluminoses, primer dimarts de mes, al costat dels contenidors.

Horaris Sarfa

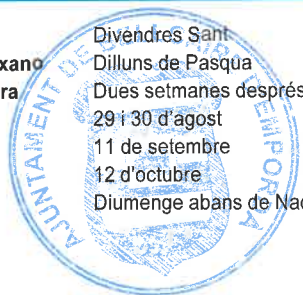
Línia Figueres - Palafrugell / Sant Feliu de Guíxols
7h20' / 11h05' / 13h35' (dissabtes, diumenges i festius) / 14h35' / 19h05'

Línia Sant Feliu de Guíxols/ Palafrugell - Figueres
7h55' / 12h25' (feiners de dll. a dv.) / 14h55' / 18h40'

Festes i tradicions locals

Bandera de Catalunya
Marxa popular del Xino-xano
Festa de la Divina Pastora
Festa Major
Dinar de Germanor
Festa del Pedal
Encant de les Ànimes

Divendres Sant
Dilluns de Pasqua
Dues setmanes després de Pasqua
29 i 30 d'agost
11 de setembre
12 d'octubre
Diumenge abans de Nadal

Índex

- Editorial	Pàg. 3
- Paraula d'alcalde/cartes	Pàg. 4
- Tema: «Eleccions municipals»	Pàg. 5
- Entrevistes: J.Vilanova - E. Cruz	Pàg. 8
- Informació municipal	Pàg. 10
- Activitats	Pàg. 11
- Parròquia	Pàg. 13
- Escola	Pàg. 16
- Fa 25 anys	Pàg. 17
- Altres Bellcaires	Pàg. 20
- Història	Pàg. 22
- Futbol	Pàg. 25
- La recepta / Entreteniments	Pàg. 27

Cartes de lectors

Tots els lectors continueu estant convidats a dir la vostra a la secció de «Cartes de lectors». Cal que aquestes es dirigeixin a l'adreça: Revista «El Castell», Plça. dels Comtes d'Empúries, 1 17141 Bellcaire d'Empordà. Les cartes han d'anar signades, amb un màxim de vint línies mecanografiades i el termini de recepció és com a màxim un mes abans de la seva publicació. Esperem escoltar la vostra veu.

Edita:
Ajuntament de
Bellcaire d'Empordà.

Consell de Redacció:
Jaume Aupí, Maria-
Carme Barceló, Josep
Bellapart, Abel Font,
Joan Font, Esther
Pujol, Eduard Torrent.

Elabora:
JJ Comunicació.

Imprimeix:
Palahi, Arts Gràfiques,
S.C.

Dipòsit legal:
GI - 442 - 96

Portada: El castell

Amb la col·laboració de
 Diputació
de Girona

Editorial

Un cop s'entreveu l'arribada de la Festa Major, tot indica que ens acostem a la fi de l'estiu. Tradicionalment, les collites eren al graner i podem celebrar la fi del període més atrefegat de l'any. Per a molts, continua essent l'època més enfeïnada. I bé es mereix una celebració com cal, abans de tornar a enfilar la rutina de l'hivern. «El Castell» hi torna a ser, ara ja per quart any consecutiu.

En els darrers mesos han ocorregut al poble fets prou significatius per ser comentats a la revista del poble. El més important, com no, és la renovació de l'Ajuntament. Sense agafar-nos-ho per costum, el tema central torna a estar ocupat per la política del poble, fent un repàs i anàlisi del que han donat de si aquestes eleccions. I a l'entrevista hem parlat amb els caps de llista de les dues candidatures que es van presentar. Cal agrair a totes les persones que van formar part d'aquestes llistes la seva voluntat d'incidir, de participar, d'opinar sobre els fets que ens afectaran a tots els veïns. Al comparar les dues entrevistes als caps de llista, es veu que tan sols un mes després de les eleccions ja hi ha quelcom que no funciona. Traspua un ambient enrarit i amb una tibantor gens desitjable en un col·lectiu reduït com és el poble de Bellcaire. Sempre és bo que hi hagi diversitat d'opinions, que hi hagi més d'un punt de vista. Però això s'ha de mantenir molt lluny de l'enfrontament directe i les desqualificacions personals. Si pocs dies després de les eleccions ja estem així, malament anirem. Precisament després del vintè aniversari de les primeres eleccions municipals després de la dictadura, és bo recordar el que ha passat en aquest període, però que sigui per ser-ne conscients i no repetir errors comesos no fa pas tants anys. Des d'aquí desitgem que les discrepàncies que hi hagi se sàpiguen encarrilar en positiu i d'aquí a un temps puguem analitzar el període que s'acaba d'encetar com una època en la qual es van realitzar grans projectes per al bé del poble.

A part de la política, però, ens trobem ja a poques setmanes de l'inici d'un nou curs escolar i d'una nova temporada de futbol. L'escola sembla que de mica en mica va abandonant les èpoques de vaques més magres. Enguany es recupera una mestra gràcies a l'augment d'alumnes. I al club de futbol, malgrat continua la tendència de l'escassetat de jugadors locals, s'ha arribat a un acord amb el F.C. l'Escala per a la cessió de jugadors. Un acord ben positiu que pot ajudar a eixugar la manca de jugadors al nostre equip. A la base, es va consolidant l'estructura de l'Empordanet, que agrupa joves de Bellcaire, Albons, Viladamet i aquest any també de Verges.

Ens retrobarem en el proper número de Nadal. Passeu una molt bona festa i recordeu que amb «El Castell» teniu un punt d'informació obert a totes les vostres suggerències i col·laboracions.

Benvolguts convilatans,

aquesta és la novena vegada que em trobo fent d'alcalde davant d'una festa major al nostre poble: la festa major que estem a punt de viure. Ja són anys, suposo. Anys en els quals els membres de l'Ajuntament, per organitzar la festa i altres coses, hem hagut de viure aguantant problemes, dificultats, petites discòrdies, malentesos... però sempre, els qui formem el consistori, i més els qui participem en l'acció municipal, raonant, hem sabut assumir i solucionar les nostres discrepàncies pel bé de Bellcaire i pel bé de la Festa Major.

Aquesta festa que estem a punt d'encetar tindrà com a novetat el ball de nit del dissabte 28 i una exhibició castellera. Ampliem així la Festa Major a tres dies, aprofitant que cau en cap de setmana. Un cap de setmana que, especialment el dissabte, serà ben espès pel que fa a celebracions a les nostres rodalies. Així, coincidim amb els darrers actes de la Festa Major de Torroella de Montgrí i amb el primer -el concert de rock- de la de l'Escala. Un fet potser anecdòtic o potser trist. En el cas de Torroella, res a dir, perquè cada any acaben la festa el dia 28 d'agost. Però en el de l'Escala, no és massa agradable que cada any avancin la seva festa als dies de la de Bellcaire, quan tradicionalment no s'iniciava fins la vigília de la seva patrona, Sta. Màxima, 2 de setembre.

En definitiva, però, no ens hi farem pas cor agre. Tothom és lliure de fer el que cregui més convenient. A fi de comptes, la Festa Major és perquè els de casa la puguin celebrar amb la màxima il·lusió i bon humor. Espero que tots hagueu passat un bon estiu i que enfilem la tardor amb els millors desitjos.

Ben sincerament us desitjo que gaudiu de tots els actes i que ens puguem trobar un any més amb bona germanor. Bona Festa Major!!!

JOAQUIM VILANOVA

Cartes de lectors

Un paradís amb desigualtats d'oportunitats

L'escola rural és un paradís, això és el que diu tothom que la descobreix. La mainada no s'ha de desubicar del seu entorn natural, diuen els ecologistes. Un poble sense escola, no té vida, diuen els veïns. Les ràtios baixes fan que les respostes educatives estiguin personalitzades, això és el que diuen les mestres i el que recull la reforma. La relació famílies/mestres pot ser totalment integradora, diuen els psicòlegs. L'Ajuntament i l'escola estan en estreta col·laboració. L'escola funciona com a motor viu de les forces socials, totes les mares i pares joves del poble es troben a l'entrada i a la sortida de l'escola, això està ben vist pels sociòlegs. Tot això dóna una gran qualitat de vida que en ben pocs llocs es pot trobar.

En els pobles, les relacions socials són tan fortes que es detecta una disciplina entre els seus membres que fa que esdevinguin naturals comportaments d'urbanitat socialment molt acceptables: encara ens horroritzen les paraules malsonants, la manca de respecte pels nostres avis i els desperfectes urbans. Des de l'escola encara podem intervenir en cada individu, en les seves famílies, donant educació i pautes de conducta. Des de l'escola ens proposem, a nivell curricular, crear actituds, normes i valors adequats al nostre entorn i respectuosos amb la natura. Trobem incompreensible les massacres que s'han produït en alguns centres nord-americans. No creiem que la massificació escolar sigui un avantatge per als nostres alumnes.

L'escola rural pot absorbir tot el mestissatge social que ja es veu avenir i ser un focus d'integració social i funcionar com a eix vertebrador de cultures.

Fa un gran servei social, però en canvi no té els mateixos serveis que altres escoles massificades. L'estructura familiar en els pobles ha canviat de la mateixa manera que la dels nuclis urbans i poblacions grans. Les mares han d'anar a treballar fora de casa i necessiten tenir tots els serveis a la seva disposició. Els menjadors escolars rurals són de primera necessitat, però perquè el preu del menú surti igual que en una escola gran, s'hi han d'implicar les administracions. Actualment, es van passant la pilota les unes a les altres. Sembla difícil elaborar un criteri pel qual es pugui regular sistemàticament una aportació per al funcionament dels menjadors escolars. Actualment, els Consells Comarcals, conscients de la nostra problemàtica, han fet filigranes per poder-nos donar una ajuda que hem rebut amb els braços oberts. De tota manera, ara per ara, tot depèn de la bona voluntat. Per als Consells Comarcals i per al Departament d'Ensenyament representa una petita despesa, però, per a nosaltres, l'absència d'aquest ajut representa haver de prescindir d'un servei i això, a llarg termini, comporta un abandonament de les famílies joves dels pobles.

GEMMA DE LUNA

(DIRECTORA DE LA Z.E.R. MONTGRÍ)

ARTICLE PUBLICAT AL DIARI EL PUNT, 13-5-99

Eleccions municipals: Bellcaire vota la continuïtat

Arribaren les eleccions municipals i el nostre poble participà també d'aquell deure cívic, d'aquell dret que és escollir qui ens ha de representar a l'Ajuntament i qui ha de governar els afers públics de la nostra col·lectivitat de poble. Les eleccions municipals tornen a ocupar el tema central de la revista del poble. No volem pas que es converteixi en un costum el fet d'ocupar aquestes planes parlant de política, però unes eleccions considerem que són un fet molt important per a un poble i la informació que en sorgeix ha d'arribar a tots.

En el darrer exemplar de «El Castell», Joaquim Vilanova incitava els veïns a participar activament en la política municipal i a fer llistes, és a dir, a articular candidatures amb voluntat de fer feina pel poble. Si bé en l'entrevista d'aquesta revista diu que encara n'hauria volgut més, el 13 de juny els bellcairencs podien optar entre dues candidatures: l'encapçalada pel mateix Joaquim Vilanova, amb el suport de CiU i la d'ERC, que es presentava per primer cop a Bellcaire, liderada per Elvira Cruz.

Aquest seria el primer element nou d'aquestes darreres eleccions municipals: després de quatre anys d'Ajuntament monocolor, hi tornava a haver pluralitat d'opcions. Si bé només eren dues les candidatures, si ho comparem amb altres municipis de les mateixes característiques, o fins i tot, de molt superiors, no estem pas fora de la dinàmica que porta actualment la política municipal.

Seguint la dinàmica de les dues anteriors convocatòries electorals, l'equip de Joaquim Vilanova es presentava amb el nom de «Candidatura Independent» i tot seguit un afegitó amb el text «amb el suport de CiU», idèntic a l'any 95 i amb l'única diferència de les sigles respecte al 91 -PSC-. El lema de la seva campanya va ser «Fem el Bellcaire del

segle XXI». Un lema que encapçalava un fulletó de vuit planes a tot color il·lustrat amb les principals iniciatives dels darrers temps amb els projectes de futur d'aquest equip. En el text que tancava aquell fulletó, on a grans trets s'exposava quina és la filosofia que vol executar aquest equip es deia entre altres coses que «amb la col·laboració de tot el poble, Bellcaire estarà preparat per afrontar els reptes que se'ns presentaran en aquest canvi de segle, tant pel que fa a infraestructures com, i potser és el més important, en la millora cultural, social i de lleure, que ens ajudaran a ser un poble viu i dinàmic, on tothom respectarà la manera de ser i pensar dels altres però al mateix temps, tothom treballarà per aquest objectiu comú».

Pel que fa a l'altre equip, el d'ERC, encapçalat per Elvira Cruz, es va presentar amb un desplegament de mitjans un tant més auster. A nivell imprès no van presentar cap projecte o programa de govern que marqués els objectius a executar en cas de guanyar les eleccions. El material imprès es va limitar a un cartell i un fullet de mà on hi havia la fotografia i els noms dels components de la candidatura. Era una candidatura mixta amb tres militants d'ERC i la resta d'independents. Una candida-

tura que començava a ensenyar les seves cartes amb una nota publicada al darrer «El Castell», convidant els veïns a formar-ne part. El missatge principal que van donar durant la campanya va ser el de la voluntat d'entrar a l'Ajuntament per fer una gestió transparent, col·laborant en tot el que es fa al poble i amb ganes de trencar el monolitisme imperant en els últims quatre anys. El nivell de crítica contra l'equip governant fins aquest 99 va ser molt tou i mai no hi va haver abans de les eleccions un enfrontament directe.

Els dies de campanya van ser molt tranquils a Belleaire. Es pot qualificar aquells quinze dies d'absolutament normals, amb comptats actes per part de les dues candidatures. El punt de màxima tensió, com era d'esperar, va ser el vespre del recompte. I pel que s'ha vist, ambdós equips accepten democràticament el resultat, si bé tots n'haurien volgut més.

Un 5 a 2 és una composició que ja s'havia vist l'any 91. Però en aquesta ocasió aporta diferències destacables. Aquell 91 la llista guanyadora va ser la que es presentava per primer cop. En aquella ocasió la llista va fructificar com a col·lectiu crític amb la llista que representava la continuïtat en una manera de fer a l'Ajuntament. I en aquella ocasió, l'element que va fer tombar la balança cap a les cares noves va ser tot el conflicte ocasionat a partir de la redacció de les Normes Subsidiàries.

Aquest 99, si haguéssim de trobar algun punt conflictiu seria ben difícil trobar-lo. Com a molt, s'han apuntat els aspectes negatius que pot comportar una perpetuació d'una sèrie de persones en uns càrrecs sense oposició.

Sembla que tot sigui pau i harmonia en el món de la política municipal de Belleaire. Però si ens llegim atentament les dues entrevistes que completen aquest

tema, veurem que ben pocs dies després de les eleccions hi ha qui està ben descontent del com s'han desenvolupat les primeres setmanes del nou mandat.

El primer punt de conflicte ja va ser el ple extraordinari d'organització i funcionament. En aquella sessió, es va aprovar el repartiment de carteres. Es va fer una distribució de càrrecs que només afecta als cinc regidors de l'equip de CiU. Els dos d'ERC es queden a l'oposició sense cap càrrec de govern municipal. I s'aprova també celebrar els plens amb una periodicitat de cada tres mesos, enlloc de ser mensuals com era en els darrers vuit anys. Un fet que va ferir moralment a l'equip minoritari al nostre Ajuntament i que va ser criticat en aquell moment i ho ha estat en l'entrevista a la seva cap de llista que publiquem en aquesta revista.

Hi ha hagut altres fets puntuals, com ara el repartiment d'una nota d'ERC criticant la manera com s'ha fet la contractació dels monitors per al casal d'estiu i pel fet que respecte l'equip de l'any passat s'ha deixat fora precisament la filla de la cap de llista d'aquest grup.

Un seguit de fets que van enrair l'ambient en els primers dies després d'eleccions i que esperem que no duri més del compte. A fi de comptes, s'intueix que per uns hi ha un abús de poder per part d'aquells que fa anys que governen i per altres hi ha un excessiu afany de protagonisme per part d'aquells que no són més que una minoria a l'Ajuntament. Els punts de vista segur que es poden acostar. Esperem que sigui així pel bé del poble. ■

ABEL FONT

Les candidatures:

CiU: Joaquim Vilanova i Junqué
Miquel Font i Pous
M. Carme Barceló i Gifre
Jaume Aupí i Vila
Manel Marín i Ballester
M. Teresa Gasull i Colomer
Joan Font i Pous
Suplents: Eduard Torrent i Guàrdia
Emília Alabau i Alsina
Josep Bellapart i Vallvé

ERC: Elvira Cruz i Marull
Joan Geli i Martín
Xavier Cruz i Marull
Josep Jordà i Castelló
Marc Tubau i Martí (ERC)
Josep M. Font i Teixidor (ERC)
Josep Solés i Vidal
Suplents: Fina Pérez i Villanueva
Guillem Pibernat i Girona (ERC)
M. Rosa Riembau i Mont

El resultat

Electors: 442

Votants: 352 (79'9%)

Vots a candidatures: 330

Candidatura Independent (CiU): 212 vots (60'2%). 5 regidors

ERC: 118 vots (33'5%). 2 regidors

Blancs: 11 vots (3'1%)

Nuls: 11 vots (3'1%)

Llei d'Ohnt (*)

CiU	212	106	70'6	53	42'2	35'5
ERC	118	59	39'3	29'5	23'6	19'6

(*) En negreta, els regidors de cada candidatura

KARTING L'ESCALA

PRAVIMAR S.L.
Ap. 235 - Tel. 972 77.19 57 - 17130 - L'ESCALA

felgers

RENOVACIÓ I DECORACIÓ D'ESTABLIMENTS
CONSULTING D'OBRES

Closa del Llop 31
L'ESCALA

Tel. 972 77 04 71
Fax: 972 77 36 03

El Racó d'en Pep
RESTAURANT

ESPECIALITZAT EN CARNS A LA BRASA

Reserves: Tel. 972 78 81 40

Plaça del Castell
BELLCAIRE D' EMPORDÀ

GRANETS MONTGRÍ, S.L.

PISCINES - MANTENIMENTS
MOBILIARI JARDÍ

Tel. i Fax: 972 78 85 40

Ctra. Torroella Montgrí a l'Escala (al costat gasolinera)
17141-Belleaire d'Empordà

«A les últimes eleccions encara hi hauria hagut d'haver més llistes»

En Joaquim Vilanova, actualment amb 59 anys, es va vincular a la política municipal per primer cop l'any 1991. Des d'aleshores és alcalde de Bellcaire i el mes de juny passat va renovar la confiança de la majoria dels votants, si bé aquest cop amb una llista opositora amb el suport de les sigles d'ERC. No creu en les consignes de partits i considera que a la política de poble tothom hauria de ser independent. Segons l'alcalde, en vint anys de democràcia municipal el poble ha millorat molt, si bé encara queda molta feina per fer. Defineix aquest tercer mandat al capdavant de l'Ajuntament com el de la il·lusió, on s'han de fer realitat els grans projectes dels quals ja fa anys que es parla.

Com analitzes els resultats de les darreres eleccions del 13 de juny?

Crec que van anar bé. Els resultats no sorprenen, si bé encara hi trobo a faltar més candidatures. Encara m'agradaria que la gent del poble s'impliqués més en l'Ajuntament i en la política del poble. Del resultat del 13 de juny me'n sento honorat pel fet que la majoria del poble cregui per tercer cop que l'equip que encapçalava és vàlid per portar les coses de l'Ajuntament.

Podries resumir en una frase les dues legislatures passades i la que s'acaba d'encetar?

La primera, 91-95, va ser la de l'arranjament, perquè fins llavors l'Ajuntament funcionava, però amb una inèrcia negativa. Va ser quan es va passar de tenir deute a tenir una higiene econòmica envejable. La següent, 95-99, la considero com la de la consolidació de l'esforç engegat durant els primers anys. Hem pogut començar a fer coses importants. I pel que fa a la que acabem de començar, 99-2003, la definiria com la de la il·lusió. Ara tenim més eines i l'economia més sanejada. Això ens ha de facilitar de fer realitat els grans projectes dels quals fa tant de temps que en parlem. Quins han de ser els temes centrals d'aquests propers anys?

El més important, sens dubte, ha de ser el de l'edifici de la carretera. Tenim la voluntat d'incloure'l com a primera obra del Pla d'Obres i Serveis del quadrienni vinent. També tenim pendent el tema del pàrquing de l'era de Can Riera. És un tema delicat perquè el terreny pertany a dos propietaris diferents i s'ha de negociar bé per arribar a un acord amb els dos. I un altre tema important ha de ser el de la il·luminació dels carrers, que encara ha de millorar molt. Què entens per política i per política municipal?

Des del punt de vista del ciutadà, sovint es veu com una cosa que tan aviat uneix com desuneix les persones. En canvi, si ens mirem bé els grans polítics, només es desuneixen de cara al públic. Ells sempre són amics. Una mica com les guerres, on una majoria de desconeguts es maten perquè no ho facin una minoria de coneguts. A nivell d'un poble com Bellcaire, la política només l'entenc sense partits polítics.

No m'agrada veure com massa ajuntaments han de seguir les consignes dels partits. Això no serveix per a res. Jo he sigut alcalde amb el suport del PSC i també de CiU i em sembla que la nostra actuació ha estat idèntica amb tots.

Quina relació hi ha entre el vostre equip i el d'ERC?

De moment és molt escassa. I la poca que hem tingut no ha pas estat la més desitjable. Se'ns ha retret que a l'hora de repartir el cartipàs no els hàgim convocat a ocupar cap carter. Nosaltres considerem que primer han de demostrar les ganes de col·laborar amb les tasques municipals. En el futur ja serem a temps de rectificar.

Després de 20 anys de democràcia als ajuntaments, quin balanç en faries?

Crec que hem evolucionat molt i que ens trobem en una bona situació. Sempre és desitjable de millorar més, però crec que podem aspirar a una nota alta. En tot cas, de cara al futur, desitjaria que els ciutadans marquessin més les línies, que demanessin i opinessin de les tendències a seguir. Més del que ho han fet fins avui.

Què ha estat el millor i el pitjor d'aquests darrers vint anys?

El millor crec que ha estat la millora d'infraestructures a tot arreu. Però el que es diu «democràcia», «llibertat»... no ha pas millorat com ho hauria d'haver fet. En tot cas, si ha millorat per algú ha sigut per als delinqüents. A Bellcaire, però, pel que veig de l'informe mensual de l'inspector dels Mossos d'Esquadra, Jaume Gener, som un dels pobles de la comarca on hi ha menys incidències.

Es pot comparar el mandat 91-95 amb el que acabem de començar?

Pot tenir alguna semblança a nivell aritmètic. Però no n'hi ha prou. Abans dels números hem de considerar les persones. I aquests propers quatre anys han de ser una mica el que tots plegats vulguem.

Què t'agradaria que fos?

Prosperitat a tots nivells. Amb feina per a tots, millores urbanístiques, ambientals i tot el que pugui fer que viure a Bellcaire sigui cada dia una mica més còmode i més agradable. ■

«Amb vint anys d'ajuntaments democràtics, Bellcaire encara no ha madurat prou, políticament parlant»

Amb 38 anys ha tingut el seu primer contacte directe amb la política municipal presentant-se com a cap de llista de la candidatura d'ERC. Creu que és necessari que a l'Ajuntament hi siguin representats més punts de vista que no pas en els darrers quatre anys, quan només hi havia una candidatura. En les darreres setmanes ha viscut sentiments d'orgull i de desencís en aquest complicat món de la política. Orgull pels 118 veïns que van votar la candidatura el 13 de juny i desencís perquè s'ha sentit despreciada per l'equip de CiU: «Hem hagut de sentir coses que no hauria imaginat mai» -diu-. Amb això arriba a la conclusió que després de 20 anys d'ajuntaments democràtics, a Bellcaire encara no hem madurat prou, políticament parlant.

Què et va motivar a entrar en el món de la política i encapçalat la candidatura d'ERC a les darreres eleccions municipals?

En primer lloc, jo no m'he posat en política sinó en un lloc per fer un servei al poble de Bellcaire. En la darrera revista «El Castell» l'alcalde demanava que els veïns s'impliquessin més en l'Ajuntament, que hi hagués més punts de vista... Nosaltres vam crear un equip, un grup molt ben avingut i van creure oportú que jo l'encapçalés.

Si no t'has posat en política, què és la política?

És una altra cosa, una història molt complicada. Jo no tinc aspiracions polítiques, el que vull és fer un servei per al poble, per a tot el poble. A la candidatura jo hi anava com a independent i no crec que se'ns pugui considerar «polítics».

Què i qui és ERC a Bellcaire?

Som un grup de gent molt bonic i ben avingut. Està format per persones amb ganes de treballar, tot i que després de la constitució de l'Ajuntament ha quedat clar que no ens deixen. Ens van votar 118 persones i ara no ens deixen participar de la vida política municipal. 5 regidors per CiU i 2 per ERC. 212 vots uns i 118 els altres. Què va significar la data del 13 de juny?

Vistos els resultats crec que la diferència tampoc és tanta. El sistema electoral vigent no ens ha afavorit gaire. Però bé, en el primer ple que hem celebrat ha quedat clar qui té la majoria. Nosaltres vam dir i repetir durant la campanya que fos quin fos el resultat teníem ganes de treballar i estariem disposats a col·laborar amb tothom. Però fins el dia d'avui jo m'he sentit molt decepcionada, l'equip de govern ens desprecia. Des del moment en què es fa la llista, es té l'aspiració d'entrar al grup de treball de l'Ajuntament. Però sembla que la candidatura més votada no vol compartir la responsabilitat.

Què esperes d'aquests propers quatre anys a l'Ajuntament?

Sobretot esperem poder informar a la gent de tot el que es fa a l'Ajuntament. I més des que s'ha anunciat que a partir d'ara els plens es faran cada tres mesos i no cada mes com fins ara. Volem agilitar el contacte amb la gent. Per exemple, ja hem demanat poder tenir representació a la revista. I necessitem un espai físic a l'Ajuntament, un despatx on poder atendre els veïns que vulguin que els informem de qualsevol assumpte municipal. La principal aspiració és la normalització de l'Ajuntament, que és de tots, és de tot el poble. I en un 90% dels casos estem tots d'acord. En la resta és on hi pot haver joe polític, però no trobo bé que se'ns vulgui arraconar de bon principi.

Fa vint anys que tenim ajuntament democràtic. Quina valoració en fas?

Malgrat el temps que ha passat crec que encara no s'ha canviat prou la mentalitat. Encara perdura massa allò de «o estàs amb mi o estàs en contra meu». Nosaltres no volem treure ningú, som diferents dels grups que han governat fins ara. Qui mana volia treure el que hi havia abans i aquells no volien. I nosaltres no juguem a aquest joc! No pot ser que després de vint anys hi hagi aquesta manca de diàleg. És molt gros el que està passant, no m'ho esperava. Un cop hi entres veus que amb vint anys el poble no ha madurat políticament.

■ I això sobta. ■

Principals acords del Ple de l'Ajuntament dels darrers mesos

Ple del 30 d'abril

1. Subvencions de la Diputació. Tràmit d'acceptació dels ajuts de 100.000'- PTA per a l'edició de la revista «El Castell» i d'un milió de pessetes per finançar part de les obres de pavimentació de l'accés sud del municipi.
2. Aprovació inicial de les obres de construcció d'un nou parvulari municipal. Davant la concessió d'una nova plaça de professor a l'escola pública «El Rajaret», l'Ajuntament agilita els tràmits per construir una nova aula-parvulari en el mateix recinte amb l'objectiu que es pugui posar en marxa el curs vinent 99/2000.
3. Es dona compte que l'escola ja ha rebut els ordinadors, gràcies a un conveni amb Ensenyament.

Ple del 28 de maig

- Pavimentació dels dos vials que enllacen la carretera de l'Escala amb el camí de Sobrestany. El tema es refereix en fer asfaltar els dos vials que comuniquen la carretera de l'Escala amb el camí de Sobrestany, dins el terme de Torroella de Montgrí. Una obra que faria la mateixa empresa contractada pel municipi veí per asfaltar tot el camí de Sobrestany. L'import d'aquesta obra rondaria les 1.100 PTA/m².
- S'informa de la petició de la Societat de Caçadors El Montgrí demanant suport perquè ICONA els renovi la concessió de l'explotació del coto de cacera del Montgrí, ja que està en tràmit de subhasta per part de Medi Natural de la Generalitat. Prèvia deliberació, s'acorda deixar sobre la taula la proposta de suport municipal fins a tenir més informació sobre el tema. Es recorda que la Societat de Caçadors ha prestat una col·laboració mínima amb l'Ajuntament, com és l'exemple del pagament de taxes. Finalment, l'Ajuntament va decidir donar suport total a la Societat de Caçadors.
- L'empresa INTECSA - Parc Animal de Sobrestany demana el vistiplau municipal per al projecte de construcció d'un parc ecològic dins el municipi de Bellcaire. S'acorda cursar aquest tema al Departament de Medi Ambient i als SS. TT. d'Urbanisme abans de prendre cap determinació.

- Comptes Festa Divina Pastora:

Total ingressos	636.000 PTA
Total despeses	1.055.000 PTA
Aportació municipal	419.465 PTA

Ple extraordinari de constitució del nou ajuntament (3 juliol)

- El 3 de juliol es va celebrar el ple extraordinari de constitució del nou ajuntament. Sessió que es va celebrar a les nou del matí i on es va donar oficialitat als set regidors que governaran l'Ajuntament en els propers quatre anys. En aquell ple, aquests van renovar a Joaquim Vilanova com alcalde de Bellcaire. La votació va donar un resultat de 5 vots a favor de Vilanova i 2 vots en blanc.

Ple extraordinari d'organització i funcionament del nou Ajuntament (16 juliol)

- Es fixa el règim de sessions ordinàries, que passarà a ser d'una periodicitat de cada tres mesos. Així, els plens es faran els darrers divendres dels mesos de març, juny, setembre i desembre, tots a les nou del vespre. Així mateix, sempre que convingui, es poden convocar plens extraordinaris.

- S'aprova el repartiment d'àrees i regidories:

Joaquim Vilanova: alcalde, Govern Local i Urbanisme.

Miquel Font Pous: Hisenda i Tresoreria, Afers Rurals i Medi Ambient.

M. Carme Barceló Gifre: Esports, Lleure i Festes.

Jaume Aupí Vila: Cultura, Ensenyament, Sanitat i Serveis Socials.

Manel Marín Ballester: Obres i Serveis Municipals.

Jaume Aupí també és nomenat representant a l'APA de l'escola pública El Rajaret i primer tinent d'alcalde. Miquel Font és nomenat segon tinent d'alcalde i tresorer municipal.

Els regidors del grup d'ERC, Elvira Cruz i Joan Geli mostren la seva disconformitat per no disposar de cap responsabilitat al govern ni que se'ls hagi delegat cap regidoria. L'alcalde els respon que, en principi, no disposen de la suficient confiança per part de l'equip de govern com per disposar d'alguna responsabilitat o regidoria en concret i que, més endavant s'estudiarà la conveniència o no de delegar les funcions que convinguin.

Primera Comunió.

25 i 50 anys de casats.

La secció de les activitats ve essent un apartat fix des del número 2 de la revista «El Castell». Des del consell de redacció som conscients que és una de les planes més populars i on s'hi poden enquibir activitats de tot tipus. Però també ens trobem que any rere any, el nombre de les activitats que se celebren al poble són molt semblants. Per això, tenim la intenció de reformar aquesta secció i per això demanem la col·laboració de tots els lectors. A partir del proper número la denominarem «àlbum fotogràfic» i hi encabirem totes les fotografies que ens feu arribar. Poden ser fotografies de qualsevol activitat, sortida, festa, reunió o celebració que la gent de Bellcaire dugui a terme o en la que hi participi. Per això cal que ens feu arribar una o més fotografies d'aquesta o aquestes activitats. Un cop publicades a la revista us les tornarem.

Pel que fa a aquest número, recordem, com hem fet fins ara, les activitats dutes a terme des de la publicació del darrer número fins unes setmanes abans de la publicació d'aquest.

ÒPTICA L'ESCALA

Ulleres graduades i de sol
Lents de contacte
Audiòfons
Accessoris òptics

C. Maranges, 13 - Tel. 972 77 09 86
17130 L'ESCALA

C/ Major, 37 - Tel. 972 76 50 23
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

S'han celebrat a Belcaire activitats com la Festa de la Divina Pastora, com sempre, quinze dies després de Pasqua, i amb les sardanes, balls, animació infantil típics de cada any. I amb l'original fira escolar d'atraccions i fira del llibre i de la rosa a càrrec dels alumnes i pares de l'escola. Una fira que enguany va incorporar importants novetats gràcies a la il·lusió i implicació dels pares i mares que volen recuperar el lluïment que havia tingut anys enrere aquesta activitat.

El mateix mes d'abril es va fer l'arrossada a Sta. Caterina i l'excursió de Bandera de Catalunya. Aquest any a santa Caterina els qui hi van assistir es van trobar amb altres celebracions multitudinàries a l'entorn de l'ermita. I pel que fa a l'excursió, es van visitar les monumentals mines de sal de Cardona i després d'un bon dinar, van poder gaudir d'una sessió de teatre de gran nivell a Barcelona.

El mes de maig també es va celebrar una nova edició de la Trobada Sardanista Infantil, a la pista poliesportiva. El bon temps hi va acompanyar i grans i petits van gaudir de l'espectacle sardanista. La nota més destacada va ser l'homenatge i l'obsequi que l'Ajuntament va fer a en Joan Genoyer per la seva dedicació a l'ensenyament de la nostra dansa als més menuts de cada casa. Un homenatge ben merescut. Felicitats!

Al llarg de la temporada d'hivern, s'han estat celebrant activitats com ara preparació física per a la gent gran, natació per a petits i grans a la piscina de Palafrugell, el curset de balls de saló -enguany amb un total de 12 parelles-, el curs d'anglès o la primera comunió (9 de maig). També cal esmentar altres activitats que han dut a terme belcairencs i belcairenques durant els darrers

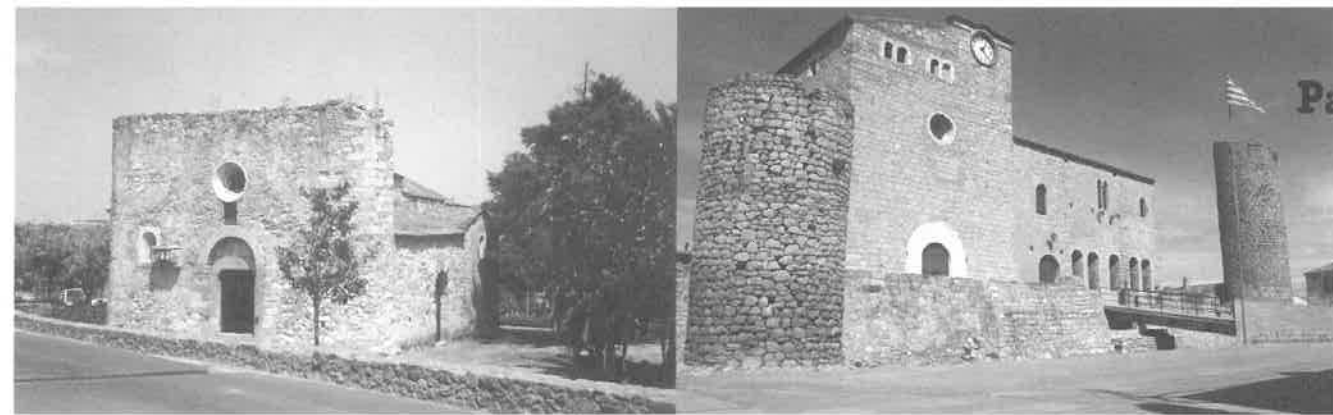
Excursió a Cardona.

mesos. Per exemple, el Casal d'Estiu, les sortides a la piscina de Flaçà per a la mainada, la festa dels 25 i 50 anys de casats (2 maig), que es feia per segona vegada i va tenir un gran èxit de participació, el concert del cicle de música als castells (31 juliol) que es va haver de fer a l'església, a càrrec de l'orquestra de cambra de l'Empordà, o la tradicional cantada d'havaneres d'estiu (14 agost), enguany amb el grup Voramar de la Bisbal. ■

Alumnes d'anglès.

Quan, com i per què Belcaire traslladà el temple parroquial al castell (II)

Concloïa l'article del penúltim «Castell» amb la transcripció de la llicència del Vicari General de Girona als de Belcaire per fer la nova església parroquial, i prometia que la comentaria en la següent revista, tot avançant en l'estudi i divulgació del tema d'aquell i aquest article.

Passant, doncs, a analitzar aquella llicència del 1651, remarquem que és la resposta favorable a una petició que els de Belcaire, obrers i feligresos, feren a l'autoritat eclesiàstica del Bisbat de Girona -segons resa el document-. Lamentem que no s'hagi conservat aquesta petició fora del que ens dona aquest document; ja que per ella coneixeríem probablement alguns altres detalls que ara ignorem (l'arxiu parroquial fou cremat el 1936).

La concedeix el Vicari General de la diòcesi, això és, la màxima autoritat de la cúria diocesana després del Bisbe, el qui en el govern ordinari de la diòcesi supleix d'ofici a aquest últim, per això, ha rebut i rep el nom de vicari general de la diòcesi. En aquest cas, era en Francesc Pijoan, també Ardiaca d'Empúries i Canonge de la Catedral.

Va dirigida als obrers i feligresos de la parròquia de Belcaire. Noteu que la llicència no va dirigida ni al clero (rector o capellans) ni a les autoritats civils (jurats o consellers) de Belcaire, sinó als obrers i als feligresos. Cal dir que aleshores i des de temps immemorial els qui administraven els béns materials de la parròquia (els responsables de les compres, vendes, construccions, reparacions, conservacions... tant d'objectes com d'edificis i altres) se'ls coneixia com els obrers, i que aquests no eren ni el rector ni cap capellà, sinó normalment dos laics de la mateixa parròquia; ho exercien per un any i no podien tornar-ho a ser fins passat un temps; totes les parròquies en tenien i n'havien de tenir. Dit això, és lògic que tractant-se de llicència de construcció i canvi de l'església parroquial vagi dirigida als obrers i a tots els feligresos de la dita parròquia.

Aquesta llicència és la resposta a la petició d'obers

i feligresos de construir o reedificar de nou l'església parroquial al castell perquè la que ara tenen és petita pel nombre de feligresos. La petició o exposició deuria ser per escrit; no ens ha arribat cap més notícia d'ella que la que porta aquest document. D'ella en voldria remarcar quatre punts:

a) Primer han exposat que l'església parroquial d'aleshores ja no tenia capacitat suficient per acollir els feligresos.

b) Després exposen que volen construir-la o reedificar-la de nou al castell; això és, volen tenir-la, no en el lloc que era aleshores, sinó al castell; i si bé no diu en quin lloc del castell, sí que insinuen que no els serveix la capella del castell (és més petita que la de St. Joan) i especifiquen que volen construir o reedificar de nou (nosaltres, amb les lleis d'ara, trobem a faltar que aportin el títol per poder disposar del terreny o edifici on volen construir aquesta nova església, sigui per compra, donació, cessió...

c) Volen que el patró titular de la nova església parroquial sigui el mateix que el de l'antiga. Per tant, no és que en la vella el titular sigui Sant Joan Evangelista i en la nova St. Joan Baptista o viceversa, sinó que es tracta de què la mateixa parroquialitat i titularitat passi de la vella a la nova.

d) I finalment li demanen la llicència per portar-ho a terme. Tothom comprèn que la superioritat eclesiàstica reguli un edifici al culte d'aquesta comunitat i el procés que s'ha de seguir; i molt més, si es tracta d'un edifici emblemàtic com el de l'església parroquial.

La llicència és totalment favorable a la petició. Diu que la podran construir amb altars, sagrari, fonts baptismals i altres senyals d'església parroquial, i també amb cementiri. El sagristà curat, però, haurà de beneir aquell lloc en virtut de les presents. En llenguatge nostre diríem que s'autoritza mentre el rector de Belcaire beneeixi la primera pedra i la construeixin d'acord amb les lleis eclesiàstiques.

LOCAL SOCIAL

ENTREPANS
TAPES variades

Ctra. Albons, s.n
Tel. 972 78 84 91 17141 BELLCAIRE d'Empordà (Girona)

Roura Gusó, S.C.

FARRATGES • ADOBS • CEREALS

C/del Molí. 12
17141 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ
Tel: 972 78 81 31

Concedida amb tots els requisits legals a Girona el 6 d'octubre de 1651.

- Segon document important: la Llicència de beneir la capella de St. Joan. 14 de juny de 1657.

«Amb decret de l'Il·lustre i molt reverend Dr. Cristòfol Rich, doctor en quiscun dret, canonge de la Seu de Girona, Vicari General de la diòcesi... es concedeix llicència al Reverend Joseph Mir prevere i sacristà de la Isglésia de Belcaire del present bisbat de Girona, perquè després de visitar la dita Isglésia parroquial sots invocació de St. Joan novament construïda i edificada per los parroquians de dit lloch de Bellcayre de llicència de dit Sr. Vicari General, i, aquella trobada bé i decentment ornada, pugui i li sia lícit beneir aquella, conforme disposa lo ordinari nou del present bisbat, i reseguint las cerimònies acostumades a posar en semblants benediccions, y, feta dita benedicció, dit sagristà y qualsevol altre prevere aprovat per lo ordinari pugui celebrar misses i altres oficis en aquella. En fe de les quals coses se fan les presents. Data en Gerona als XIII del mes de juny de la nativitat del Senyor MDCLVII».

El qui otorga la llicència és, per descomptat, el Vicari General, que en aquest cas no és la mateixa persona que l'anterior, ja que es diu: Cristòfol Rich (fill de Jafre, on fou enterrat en la capella del St. Crist).

Va dirigida al rector de Belcaire, això és, al sagristà, i l'anomena amb el seu nom i cognom: Josep Mir; a més especifica que és prevere (sacerdot), perquè en aquell temps abans de ser prevere ja es podia obtenir el benefici de rector d'una parròquia. Però per beneir una església, a més de la jurisdicció i autorització convenient, hom sí que havia de ser ordenat prevere.

Concedeix i ordena que beneeixi la nova església parroquial amb els següents requisits: visitant-la (que la inspeccioni) prèviament i, si en la inspecció la troba bé i amb tot el necessari, la beneirà seguint el nou ritual diocesà de Girona: I un cop feta, ja s'hi podran celebrar missa i divins oficis.

La llicència esmenta aquesta nova església com l'església parroquial de Belcaire. Però... ho era ja? Mentre no s'hi celebressin els divins oficis i l'Eucaristia (missa) no ho podia ser; i abans havia de ser beneïda.

El patró titular de les dues esglésies és el mateix Sant Joan. No sabem quan el rector, Mn. Josep Mir, efectuà aquesta inspecció i benedicció. Va ser per St. Joan de juny? Va ser el juliol? Va ser l'agost i més en concret per la festa del martiri de St. Joan? Suposem que la inspecció aviat i que ho trobà tot correcte i que, per tant, la benedicció fou a tot tardar a finals d'agost.

- Tercer document: «Llicència a Belcaire de portar l'Eucaristia de l'església vella a la nova. 12 d'agost 1658».

«El molt il·lustre i Reverend: Cristòfol Rich, Dr. en un i altre dret, canonge de la catedral de Girona, i Vicari General...

A l'estimat en Crist: el rector de l'església de Belcaire, de la diòcesi de Girona.

Per tal que reverentment i processionalment per llocs dignes amb les solemnitats acostumades es pugui traslladar el Santíssim Sacrament de l'Eucaristia des de l'església vella de la mateixa parròquia de Belcaire a l'església de nou construïda i, guardat en ella, hi sigui reservat i també perquè això valgui, se t'ha concedit la llicència i se t'ha estat lliurada.

De tot això en dono fe...

Dat a Girona el dia 12 del mes d'agost de l'any de la nativitat del Senyor de MDCLVIII».

(Transcripció lliure al català de l'original en llatí)

Ha passat més d'un any de la concessió de la llicència per beneir l'església parroquial i en el 12 d'agost de 1658 s'autoritza el rector a traslladar el Santíssim des de l'església vella a la nova i que això es faci ben solemnement i que es guardi en la nova.

Traslladar el Santíssim d'una església a l'altra vol dir que fins aleshores no es reservava el Santíssim en l'església nova, l'actual parròquia, o que es va cap a tancar la vella? Encara que les dues coses no siguin oposades m'inclino a la segona posició.

Qui ha estat el causant d'aquesta autorització del Vicari General? El mateix Vicari General? O altres superiors de Girona? El rector de Belcaire? Altres persones de Belcaire?

No sabia donar cap resposta clara. Però sí que aquesta llicència i la manera com s'ha d'aplicar denota amb bona lògica que a l'església vella no sigui d'ara endavant l'església on s'hi reservi el Santíssim; i que la nova faci plenament d'església parroquial; i per tant que parteixin d'ella les processons pels combregars i viàtics.

Quan es féu aquesta solemne processó i trasllat del Santíssim?

Probablement en motiu de la festa del patró o a les seves vigílies.

- Quan es traslladà el temple parroquial al castell?

Es començà a treballar de veritat per a aquest fi tan bon punt els feligresos i els obrers de Belcaire demanen al Vicari General la llicència per construir la nova. Fou concedida el 6 d'octubre de 1651.

Posteriorment, el 14 de juny de 1657 el rector de

Belcaire, Mn. Josep Mir, beneeix la nova església com església parroquial de Belcaire (2n document).

Però encara a l'estiu de l'any següent, el 1658, s'han de treure de la vella algunes funcions de parròquia (3r document).

Si ens fixem en els anys de tot aquest procés, observarem que són dades entre dos tractats de pau. La Pau de Westfalia (1648) i la dels Pirineus (1658). És a dir, ens anys en què encara perdura la guerra entre França i Espanya, continuació de la Guerra dels Trenta anys, i la dels Segadors, guerra no contínua però sí perdurable i guerra també en concret aquí a l'Empordà.

- Per què es féu aquest trasllat?

Els de Belcaire diuen que la vella és insuficient pel nombre de feligresos que hi acudeixen. El sr. Alabau, historiador i especialista de la història d'aquests pobles, m'ha fet observar que en la centúria de què tractem són moltes les esglésies parroquials d'aquí que es fan noves perquè les velles són petites. A més de Belcaire, Medinyà, Cervià, St. Jordi, Vilopriu, Gaüses, Jafre, Ullà, Gualta...

Els llibres d'història ens diuen també que en aquell temps la demografia de Catalunya creixia. Si bé tot Catalunya encara no tenia un milió d'habitants. Per tant, hem d'admetre que l'argument que exposen era real, i comú en aquestes terres.

- Com és que feren la nova església a la sala d'armes del castell?

Els pobles de l'entorn que en aquesta època edificaven de nou l'església parroquial, excepte Ullà, ho feren tirant a terra la vella, la romànica (gran disbarat artístic!!!). N'hi ha d'altres que l'ampliaren i per tant se serviren de la vella: Colomers, la Tallada, Albons... Belcaire troba una tercera sortida, construint-la al castell, reformant la sala d'armes del mateix.

Per què ho feren així? No disposant de cap document que m'ho digui, insinuo que tres llocs atreïen a aquella

gent per bastir-hi l'església nova: on hi havia la vella, on hi ha de la Sta. Maria i el lloc on finalment l'edificaren. Tant a St. Joan com a Sta. Maria l'espai edificat era insuficient, s'havia d'ampliar, ja sigui construint de nou o ja sigui allargant el que ja hi havia, mentre que el lloc on la bastiren, la sala d'armes del castell, tenia suficient cabuda i podien aprofitar part de les construccions.

St. Joan també deuria presentar dues serioses dificultats més per ampliar-la o bastir-la de nou. Una, que en tot el seu entorn hi havia el cementiri, i això, podria afectar susceptibilitats de familiars dels difunts damunt les tombes dels quals s'edificués. L'altra dificultat era que l'església de St. Joan es trobava fora de les muralles, de la força, i això no interessava i menys en aquells moments de guerra quan s'havien profanat tantes esglésies (per exemple, Santa Coloma de Farners, Riudarenes i més a prop d'aquí, Montiró. Vegi's Conèixer la història de Catalunya. Del segle XVII al XVIII, Joaquim Nadal i Farreras).

Ja he dit que la capella de Santa Maria del castell era petita; i apunto una altra possible dificultat: el que aquesta capella, així com els beneficiats que hi exercien el culte, depengués de la canònica d'Ullà.

Decidir-se pel castell tenia a favor: a) que era dins la muralla, un lloc segur; b) que ja hi havia bona part construïda (les parets de la sala d'armes); i c) que era el lloc alt de la població (la majoria de les esglésies parroquials estan situades en els punts més elevats dels nuclis de llur població).

Ens alegrem que es decidissin per la sala d'armes. D'aquesta manera se salvaren tres monuments: l'església vella (la capella de St. Joan), la capella de Sta. Maria (la capella del castell), i la sala d'armes del castell (on ara és l'església parroquial). ■

MOSSÈN JOSEP RIERA I BERGA

ESVI
CELLER CANTALLA
 VINS I LICORS
 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

DESBROSSADORA
JOAQUIM DANÉS I RIERA

NETEJA DE VORERES,
 DE CAMINS, DE CAMPS, RECS,
 MARGES I PARCEL·LES

Carrer Bell-Aire, 4
 Tel. 972 78 83 68
 Mòbil 929 86 95 95
 17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Atenció: Pas de llúdrigues

Des d'aquí us volem explicar la història d'aquests cartells que des de fa uns dies estan posats al pont del Molí.

Vet aquí que un dia en Marc, en Mohamed i en Romà, passant a prop del rec, van veure quelcom que surava sobre l'aigua. Moguts per la curiositat s'hi van acostar i el que van descobrir és que aquella cosa no era res més que una llúdriga que havia mort no sabien de quina manera. El que van fer els nois, molt encertadament, va ser avisar als Aiguamolls de l'Empordà, on s'està portant a terme un programa de recuperació de la llúdriga.

Molt interessats, els responsables del programa la van venir a recollir per tal d'estudiar-la i poder saber les causes de la seva mort. En Ponç, que en sap molt de llúdrigues, va venir un dia des dels Aiguamolls i ens va explicar moltes coses, tant d'aquesta que havien trobat en Marc, en Mohamed i en Romà, com de la feina tan interessant que estan fent per tal que les llúdrigues tornin a formar part dels nostres rius, com anys enrere.

La llúdriga tenia un nom, Manyac, era un mascle molt gran i formava part del programa de recuperació. Després de fer-li l'autòpsia van descobrir que, molt probablement, en Manyac havia rebut un cop i, ferit, havia anat a parar a l'aigua on va morir. En

Ponç va estudiar els voltants d'on havia estat trobada i va deduir que les llúdrigues, en els seus viatges des de la plana fins a les muntanyes, puguen riu amunt i es troben amb un obstacle insalvable: hi ha massa desnivell entre a baix el safareig i a dalt el rec, per tant, travessen la carretera i s'exposen a ser atropellades.

Per tal de solventar el problema es van veure dues solucions: fer un pas per tal que les llúdrigues

no hagin de creuar el carrer - d'això se'n cuidarien els que porten el Programa de Recuperació i l'Ajuntament- i després, fer saber a la gent de Bellcaire i també a qui ens visita que en aquest punt del pont del Molí alguna llúdriga impacient per conèixer nous paisatges pot travessar per davant dels vehicles. És aquí on els nens i les nenes de l'escola van col·laborar en fer els cartells i ajudant en la seva col·locació.

El que ens sembla més interessant d'aquesta petita història és que un fet imprevisible com aquesta troballa, pot ge-

nerar tot un treball, no només de les àrees d'estudi de Coneixement de l'Entorn o de Medi Natural, sinó tot el que suposa de treball en valors que els nens i nenes desenvolupen en relació a aquest fet. ■

LES MESTRES

Queviures

TABACS

Pepita Bahí Gatius

C/ del Molí, 16 - Tel: 972 78 81 30
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Papereria tècnica

Pergamí

Rda. Pedró, 10/12 - Local 1 - Tel. i Fax: 972 77 27 50
17130 L'ESCALA (Alt Empordà)

Memòria de l'any 1974

Els fets més rellevants al nostre poble durant l'any 1974 van ser: **relleu a l'Alcaldia i renovació de l'Ajuntament amb diverses obres municipals, la penúltima representació teatral al local de Can Vilà, el II Concurs de Pintura i la creació del Cros atlètic.**

Relleu a l'Alcaldia:

El nomenament del nou alcalde, Narcís Camps i Vilà, en substitució del seu pare, Josep M. Camps i Casellas, que va ser batlle del poble durant més de 34 anys, el va fer el Governador Civil a finals de l'any 1973. Concretament, el 24 de setembre tingué lloc un ple extraordinari, presidit pel delegat del Governador, en el decurs del qual es va oficialitzar el relleu.

Aquest canvi vingué acompanyat per una renovació dels consellers sortits de les eleccions dels terços familiar, sindical i corporatiu -«democràcia orgànica» dels últims anys del franquisme-. Foren escollits Carles Gifre i Font, Miquel Font i Gatius -repetia com a regidor- i Joan Font i Pous. Deixaren l'Ajuntament, Narcís Cutrinas i Valls i Montserrat Darnaculleta i

Poch. Continuaren com a consellers no afectats per la renovació, Josep Font i Blanch i Pere Font i Gatius. La constitució es va fer en un ple celebrat el 3 de febrer i quedà nomenat com a tinent d'alcalde en Josep Font i Blanch, alhora que s'establia que les sessions ordinàries tindrien lloc l'últim dia de cada mes a les vuit de la tarda.

Les principals actuacions municipals foren: l'exemplament de l'entrada de la població per la carretera de Viladamat a Palafrugell, després d'una negociació amb en Josep Salleras i Bellapart, propietari del terreny afectat, la pavimentació de la Placeta i l'arranjament del camí que va del carrer Molí a la carretera de l'Escala, bo i acceptant la col·laboració oferta per en Josep Roura i Gusó, la persona que va demanar l'esmentat arranjament. També es van arranjamentar els diferents camins que comuniquen la nostra població amb les veïnes. La crònica esmenta: «la qual cosa permet que els pagesos puguin arribar perfectament amb les seves eines mecàniques als diversos camps de conreu». Al mateix temps, es van arreglar els envoltants de l'Escola Nacional -l'actual CEIP El Rajaret-.

Representació teatral:

Durant les festes nadalenques -desembre 1973/ gener 1974- es va fer a la Sala de Can Vilà la penúltima de les representacions de la primera etapa del Grup Teatral. L'obra escollida va ser «La cura d'amor», comèdia en tres actes original de Jaume Vilanova. Els intèrprets van ser M. Carme Barceló, Isabel Uceda, Paquita Prat, Ferran Teixidor, Ramon Llorens, Lluís Pellicer, Joaquim Llorens, Joaquim Alsina, Joan Martín, Pere Puig i Parals i Joan Font i Pous, bo i figurant d'apuntador en Joan Dalmau i Bahí.

Cal fer esment que els components del Grup Teatral l'1 de maig van fer una excursió a Olesa de Montserrat per presenciar la tradicional Passió.

II Concurs de Pintura Ràpida:

El 31 de març va tenir lloc la segona edició del

Certamen Provincial d'Art. L'alumna Carme Torrent i Alabau rep el premi de mans del governador.

Lliurament de premis del primer Cross de Bellcaire.

Entrega de premis del segon concurs de Pintura.

Concurs de Pintura Ràpida infantil, organitzat per l'Escola i patrocinat per l'Ajuntament, que va tenir ja caire comarcal i que va comptar amb la participació de 168 nens i nenes. El lliurament, presidit per l'alcalde, es va fer a la plaça i els guanyadors van ser: Categoria D (fins a 6 anys): Montserrat Gifre (Guillem de Montgri), Josep Vilanova (Bellcaire) i Josep Arbat (Francesc Cambó de Verges).

Categoria C (7,8 i 9 anys): Josep Pujol (Guillem de Montgri), Miquel Puig (Francesc Cambó) i Jordi Bonany (Bellcaire).

Categoria B (10, 11 i 12 anys): Elvira Cruz (Bellcaire), Marta Quintana (l'Escala) i Lluís Puig (l'Escala).

Categoria A (13, 14 i 15 anys): Abel Quintana (l'Escala), M. Dolors Janoher (Bellcaire) i Maribel Pérez (Bellcaire).

A més es van repartir 32 accèssits entre les quatre categories. Les dues edicions del concurs van fer sorgir un grup de joves artistes que van destacar en aquesta especialitat. Així ho demostraren al concurs de Torroella de Montgri on aconseguiren tres primers premis (Montserrat Nadal, Elvira Cruz i Lluís Saballs), un segon -Xavier Cruz- i un tercer -M. Teresa Danés- i també al de la Font Santa de Jafre on la Montserrat Nadal va guanyar el primer premi de la categoria juvenil i la Caterina Font va quedar segona en infantils.

Montserrat Nadal també va resultar premiada en el concurs internacional d'Empúries i en el del club Rocabrú de Girona. També en el Certamen Juvenil d'Art, de caire provincial, van ser primers en les seves categories Carme Torrent, Josep Riera i Josep Solés.

Cros atlètic:

L'activitat pictòrica no era l'única febre que hi havia al poble, ja que el cros i l'atletisme també estaven en plena ebullició. Només així es pot entendre que en un any hi hagué dos crossos al nostre poble.

El primer, organitzat per l'Escola, es va fer el diumenge 26 de gener i només hi hagué curses fins a

juvenils. El circuit tenia la sortida a la Placeta i es baixava pel Camí Fondo -actual carrer Major- fins arribar al Pont Morós on s'agafava el camí del Segalà per anar al carrer Molí de pujada fins a la Plaça, on estava situada l'arribada. Hi participaren un centenar d'atletes i els guanyadors de les diferents proves foren:

Benjamins masculins: Lluís Font i Mias (Bellcaire).

Alevins femenins: Anna Camps (Bellcaire)

Alevins masculins: Jesús Fernández (Palamós).

Infantils masculins: Josep Clotas (Sant Miquel de Torroella).

Infantils femenins: M. Teresa Feijoo (Guillem de Montgri).

Cadets masculins: Lluís Galan (Sant Miquel).

Juvenils masculins: Joaquim Llorens (Bellcaire, atleta federat del C.A. Palamós).

L'èxit de la prova va fer que els dirigents del C.A. Palamós en especial el Sr. Ramos, un entusiasta de l'atletisme mort prematurament en un accident de trànsit, es proposessin donar nom al nostre cros a l'àmbit provincial. La seva idea de fer un cros absolut es va plasmar gràcies al suport de l'Ajuntament i d'un grup de veïns aplegats a l'entorn de l'Escola.

Així, el segon cros es va fer el dia 8 de desembre i va comptar amb la participació de 400 atletes. El circuit estava marcat als envoltants del camp de futbol situat llavors a la banda de ponent del Puig, al costat de la carretera d'Albons. Com a nota anecdòtica es va fer una cursa de veterans del poble, oberta a totes les edats, que divertí tothom, participants i públic en general. El triomf absolut el va aconseguir l'atleta Majuel Fernández Iruela i presidiren el lliurament de premis l'alcalde del poble i el president de la Federació Gironina d'Atletisme.

Aquesta activitat atlètica va venir propiciada en bona part pel fet que hi hagués a Bellcaire dos joves atletes a l'elit provincial: en Joaquim Llorens i en Josep Torrent. Ambdós van participar a les finals nacionals de camp a través que tingueren lloc a Teruel -Joaquim Llorens, categoria cadet- i a Madrid -Josep Torrent, categoria juvenil-. Durant un bon

temps en Joaquim va tenir *la millor marca d'Espanya en l'especialitat de marxa de 3.000 m. en la categoria cadet (14'51'')*. Aquest mateix any va aconseguir ser sotscampió absolut provincial de marxa en la distància de 10 Kms i campió de la prova cadet de 5.000 mts. Així mateix, el seu germà Ramon també va aconseguir ser campió provincial en l'especialitat de llançament de pes.

Cal remarcar que, en esport escolar, l'equip d'alevins nens va acabar entre els cinc millors de la província. Formaren l'equip: Sebastià Espada, Paquito Velasco, Carles Gifre, Josep Salleras, Faustino Pérez, Antoni Fabri i Josep Riera.

Altres esports:

Futbol: Hi va haver la participació de l'equip d'aficionats a la Tercera Regional. Cal esmentar que destaquen dues cròniques. A la primera es passa balanç de la temporada 1973-74 i diu que ha estat més aviat normal i discreta però es remarca: «*com a nota més positiva cal dir que el 80% dels jugadors són de la localitat i la seva joventut permet tenir esperances en actuacions futures, però és necessària una major col·laboració de la gent del poble, ja que sempre són les mateixes persones les que han de portar les regnes de l'equip i cada any es produeixen baixes que no són compensades*».

A la segona es parla de l'assemblea de socis que es va fer el 30 de juliol al local social de can Vilà com a preparació de la temporada 1974-75. S'hi diu que continuarà de president, una temporada més, en Valentí Llorens. En l'aspecte esportiu hom parla que seguirà la base de jugadors de la temporada anterior i que es volen fer dos o tres fitxatges per apuntalar els llocs més necessitats de l'equip. Precisament es parla del lloc de porter com a mal endèmic de l'equip i es diu que la temporada anterior varen ser un total de 12 jugadors els qui s'alinearen en aquesta posició. *Segur que és rècord Guinness!!!*

De la part tècnica en tindran cura en Narcís Font Garriga i en Joan Font Pous. De delegat, en Miquel Grabalosa, essent els cuidadors de material i massat-

gista en Martí Teixidor i en Josep M. Vaquero, respectivament.

En futbol base hi hagué la participació d'infantils (temporada 73-74) que no va tenir continuïtat a la següent, però sí que es va crear un equip aleví per participar al campionat comarcal, organitzat per la Delegació de la Joventut de Figueres. Com a entrenador tingueren en Pere Vilà i com a àrbitre, l'Albert Colls.

Com a curiositat cal destacar que el nostre camp fou escollit pel Frente de Juventudes com una de les quatre seus on tingueren lloc la fase final provincial de l'onzè Campionat d'Espanya de futbol infantil. Hi participaren els següents equips: Palamós C.F., Traymar de Figueres, At. Bisbalenc i La Salle Figueres.

Tir al Plat: Aquest esport va tenir una especial repercussió a Bellcaire durant un cert temps. L'any 1974 va ser ben eufòric, malgrat que el temps no ajudà gaire en la celebració de les tirades. N'hi hagué dues a cadascuna de les festes, una de local i una de general. A més s'organitzà, el dissabte 6 de desembre, una tirada especial per recollir diners per a les despeses de participació dels escolars als diferents campionats provincials -futbol, bàsquet, atletisme-cros i escacs-. L'ànima principal d'aquesta tirada fou en Silvino Martínez Martínez.

En una de les cròniques llegim: «*El tir al plat està adquirint una puixança extraordinària gràcies al dinamisme dels seus dirigents que programen freqüents tirades d'entrenament al Camp de Tir El Puig amb la finalitat de mantenir la forma dels seus components. Molts d'ells es desplacen per les festes de la comarca i, fins i tot, aprofiten les tirades de la zona del Ripollès per programar alegres excursions*».

Escacs: Es va fer el repartiment de premis del primer campionat local infantil que al llarg del curs 1973-74 es va jugar a l'escola, a les hores d'esbarjo. Hi participaren quinze escolars mitjançant el sistema de lliga. El campió va ser en José Ricardo Rosales i el sotscampió en Josep Salleras Isern.

Varen intervenir en el primer Campionat Provincial, celebrat a Cassà de la Selva, en Josep Salleras en infantils i en Joaquim Font en alevins. ■

Fonts escrites consultades: Llibre d'actes de l'Ajuntament i retalls de premsa d'articles apareguts al diari «Los Sitios».

Hem vist en els darrers números de la revista del poble altres Bellcaires com el d'Urgell, segurament el que més coneixem i amb el que hi ha hagut més contacte des del nostre i també hem vist el mercat de Bellcaire, a Barcelona, conegut com el Mercat dels Encants. Seguint, doncs, amb aquesta sèrie presentem en aquest exemplar de «El Castell» el reportatge del Bellcaire occità, conegut també com a Beaucaire o Belcaire, si ho escriguéssim en occità.

Es tracta del Bellcaire més gran, ja que actualment té una població d'uns 14.000 habitants. Es troba situat al Llenguadoc, al departament francès de Gard, a una vintena de quilòmetres de Nîmes i uns 40 de Montpeller. Es troba situat a la riba del riu Roine, que tradicionalment havia estat un punt de comunicació extraordinari. Ha estat des de l'antiguitat un important punt de pas. Ja en l'època romana era una important cruïlla en el mapa de l'Imperi, ja que s'hi creuaven la Via Domitia i la Via Aurelia.

Actualment Bellcaire és molt conegut a França pel seu port, dedicat especialment al turisme fluvial. Hi ha una important base nàutica que es dedica bàsicament a les sortides en canoa kayak. També és, però, una població amb important indústria química, alimentària i tèxtil.

La ciutat antiga és dominada per un espectacular castell del segle XIII, castell característic perquè està coronat per una torre de planta triangular i que va viure, l'any 1216, el setge de Ramon VII, comte de Tolosa. Un setge que va acabar amb una important derrota per a Simó de Montfort, cap de la croada contra els albigesos i considerat en els ambients occitans com una mala bèstia. Simó de Montfort fou, cal no oblidar-ho, el culpable de la mort del rei en Pere, a la desastrosa batalla de Muret (1213), on s'anul·laren totalment les esperances d'expansió de la corona catalana cap a terres occitanes. Aquella batalla a Bellcaire és relatada per Jesús Mestres, en el seu llibre «Els Càtars - problema religiós, pretext polític» amb aquestes paraules: «Bellcaire, per molt que fos un fet aïllat, té la seva importància: primer per la victòria, i després perquè ve en el millor moment, quan els ànims dels occitans estaven en hores baixes, i més necessitaven d'un revulsiu. Puillorenç se n'adona i ho manifesta així: la derrota de Montfort va ser la causa per la qual molts que estaven amagats comences-sin a treure's la pols de les orelles. La gent de Tolosa sabia com havia anat l'afer de Bellcaire: podia ser el primer pas per treure's de sobre el maleït Montfort. (...) El crit de Tolosa, Bellcaire, Avinyó era el crit de guerra dels tolosans, que veien com els croats havien de tancar-»

se al castell narbonès, esperant l'arribada de Simó de Montfort, que no havia arribat encara a Tolosa.»

Finalment, però, la victòria de Bellcaire no fou més que una excepció a la regla. Aquella aspiració a una hipotètica aliança o confederació catalano-occitana no va arribar mai a fer-se realitat. En tot cas, però, us remetem a llegir el llibre de Jesús Mestres i a recordar també en detall el text de «Bandera de Catalunya», on Esteve Albert hi va transpirava enyorança d'aquell passat.

Després d'aquella batalla, i dins el mateix segle XIII, els reis de França van crear la senescalia de Bellcaire, al mateix temps de les de Carcassona i de Tolosa, bàsicament amb l'objectiu de pacificar el Llenguadoc acabat d'adquirir.

Aquell mateix segle, es va crear la coneguda Fira de Bellcaire, que actualment encara se celebra entre el 21 i el 28 de juliol. Va arribar a tenir un caràcter internacional, tot i que no ultrapassava, en realitat, el marc dels països veïns (Catalunya, Ligúria, etc). Cap al segle XVIII, les transaccions amb els catalans hi van tenir gran importància. El 40% del tràfic de vaixells pel Roine era de vaixells catalans. Especialment destacat era la venda del suro en panes i taps, bàsicament sorgit de viles com Palafrugell o Cassà de la Selva, grans centres del suro a les nostres comarques. També hi van ser importants el comerç de productes tèxtils i de peix salat. Els catalans hi compraven quincalla, que es venia especialment a Galícia, i teles blanques i cruets per a les fàbriques catalanes d'estampats. Es veu que els catalans hi eren molt estimats, bàsicament perquè sempre hi compraven més que no venien i hi deixaven bones xifres de diner en metàl·lic per sufragar la diferència.

Entre els monuments més destacats del Bellcaire occità hi ha un dels monestirs més antics de França. Es tracta de l'abadia de Saint-Roman, ocupada des del segle V. Molt ben ubicada geogràficament, des d'allà es

domina tota la vall del Roine. Va rebre el qualificatiu de monument històric l'any 1990. També cal esmentar la casa de la vila, del S. XVII, obra de Mansart, l'església de Nostra Dóna de Pomiers, del S. XVIII, i el Museu del Vell Bellcaire, on es conserven peces d'etnologia occitana i nombrosos documents relatius a la fira de Bellcaire.

Evidentment, hem parlat del Bellcaire més important. Una ciutat amb indústria, però molt oberta a l'oferta turística. Un exemple, en són les paraules del seu alcalde, Jean-Marie André, a les pàgines d'Internet dedicades a la seva ciutat: «Si com nosaltres, teniu alguna riquesa per compartir, agafeu-vos una mica de temps per visitar sense cap preocupació la vila més bonica del món, i sense cap mena de dubte ens trobarem a la cantonada de qualsevol carrer o en qualsevol altre racó...»

Si mai us decidiu a visitar aquest Bellcaire, afrancesat amb el nom de Beaucaire, tingueu presents aquestes adreces: Office de Tourisme: 24, cours Gambetta -BP 61 - 30301 BEAUCAIRE Cedex. Tel: 04 6659 26 57. Fax: 04 66 59 68 51. E-mail: info a ville-beaucaire.fr. ■

ABEL FONT

Fonts:

VV.AA. Gran Enciclopèdia Catalana. 2a edició. Vol. 4
JESÚS MESTRES, *Els càtars - Problema religiós, pretext polític*. Llibres a l'abast, ed. 62, 1994
Internet: <http://www.ville-beaucaire.fr>

PERRUQUERIA
Montserrat

MONTSERRAT NADAL

Tel. 972 78 83 49 - C/ Molí, 54
17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

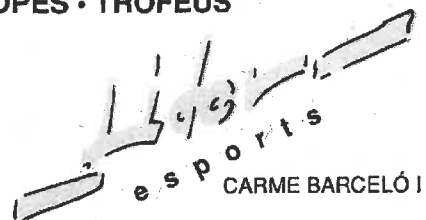
SERVEI GRUA

TALLER MECÀNIC

JOAN FONT

Tel. 972 78 81 35
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

**ARTICLES ESPORTIUS
COPEES • TROFEUS**

Avda. Ave Maria, 53
Tel: 972 77 17 53

L'ESCALA
ALT EMPORDÀ

OBRES I RESTAURACIONS

CUSTALS s.l.

Ctra. de l'Escala, s/n
Tel: 972 78 81 62 - Fax 972 78 83 57
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

INSTAL·LACIONS I
ELECTRODOMÈSTICS

ALSINA

C/ Esteve Baguer, 8
Tel. 972 78 81 58
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Sant Cristau de Nuellet, Sant Joan de Bedenga i Santa Reparada de Cinclaus,

tres evocacions protectores dels perills de les aigües (Sant Cristau-II)

La transformació cristiana de les antigues creences ancestrals del país va promoure evocacions específiques en cada església entre els segles VI i X, especialment. En relació a l'existència de Sant Cristau en el terme feudal de Nuellet, entre Empúries, Albons i Bellcaire, trobem dues evocacions simbòlicament paral·leles, encara que ens manca una cronologia definitiva del moment concret de la seva primera consagració, ja que ens trobem amb un ampli horitzó que va des dels temps del Bisbat d'Empúries (segles VI-VIII) a l'etapa carolíngia i dels primers comtes d'Empúries (segles VIII-X) ⁽¹⁾. D'altres esglésies properes a Sant Cristau, situades a la banda esquerra de l'antic curs del Ter, són Sant Cugat d'Albons i Sant Climent de Tor, possiblement edificades sobre temples anteriors de l'època del Bisbat d'Empúries. Les seves evocacions santorals ens donen a entendre un origen molt antic. En canvi, la primitiva església de Santa Maria del Palau, de la qual se'n conserva un mur de parament romànic (el de migdia del temple del segle XIII), no sembla ser anterior al segle XI.

La dedicació d'una església a Sant Cristòfor, entre el riu Ter i l'estany de Sant Joan de Bedenga, corresponia a la necessitat que tenia la devoció piadosa popular de trobar un protector en el pas de l'antic curs del Ter en el vial, que girava en el lloc on ara hi ha la Torre Forçosa, en direcció a Albons, a partir del camí d'Empúries a Bellcaire passant per la Fornaca i Vilanera. Aquesta evocació llegendària que considera que Sant Cristòfor era un màrtir de Palestina, detingut a Samos, torturat i decapitat segons aquesta tradició mítica en el segle III, en el decurs de la persecució de l'emperador Decià. La devoció popular li atribuïa facultats protectores relacionades amb les aigües i la mar com, també, a Santa Reparada i Sant Joan Baptista ⁽²⁾.

Sant Cristòfor és representat, habitualment, portant el nen Jesús a les seves espatlles mentre passa un riu i recolzat amb un bastó, a manera de bàcul, que aguanta

amb la mà dreta, de la mateixa forma que es representa Hèrcules amb la seva vara o clava. La festa de Sant Cristòfor se celebrava el juliol i era considerat el protector dels viatgers. Aquesta evocació martiriològica actualment no és reconeguda per l'Església, a partir d'un *Mutu propio* del 14 de febrer de 1969, que l'exclou del calendari litúrgic a causa de no ser reconegut oficialment com a figura eclesiàstica històrica, però en els temples dedicats a aquest sant es continua celebrant la seva festivitat, respectant la seva devoció popular ⁽³⁾.

L'església parroquial d'Empúries estava dedicada en el segle X a Santa Maria, Sant Martí i Sant Pere, el protector dels pescadors, la mateixa evocació que a la veïna parròquia de Sant Pere Pescador.

L'esglesiol de Santa Reparada de Cinclaus ⁽⁴⁾, al peu de l'antiga via francesa alt-medieval i vial romà d'Empúries a la via Augusta per l'enllaç de la mansió anomenada *Iuncaria* (prop de l'Aigüeta, Figueres), correspon a una evocació protectora de la navegació i per evitar negar-se ⁽⁵⁾, doncs es troba en una prominència rocosa de molt poca elevació, que s'aixeca al bell mig de la plana fluvial, a migdia de l'antic curs del Fluvià i a ponent de l'estany sec que separava Cinclaus d'Empúries. Les troballes arqueològiques a Cinclaus de Caterina Albert, *Victor Català*, i el seu germà Francesc el març de 1922, en què hi va aparèixer *terra sigil-lata* sud gal·lica, ceràmica gris emporitana, ceràmica comuna domèstica, *tégulae*, àmfora, una tessella de mosaic, vidre blanc i fragments d'estocat, demostren una ocupació antiga del lloc ⁽⁶⁾, que de la mateixa manera que el lloc de Sant Joan de Bedenga hi hagués existit un santuari de culte ancestral i d'ofrenes votives a la natura i a les aigües. Encara que no es pot descartar l'existència al costat del santuari d'una mansió de parada del vial d'Empúries a la via Augusta i fins i tot d'una *vil·la* romana (Piñero i Bofarull, 1998, i Boix i Piñero, 1997) ⁽⁷⁾.

La notícia més antiga documentada sobre Sant

Cristau és de la fi del segle XIII, en temps del comte Ponç-Hug IV i la darrera, l'any 1357, correspon a un moment de despoblament a causa de la gran pesta dels anys 1347 a 1351. Possiblement l'església de Sant Cristau en el decurs de les noves manifestacions de pesta el 1362 i el 1371 estava sense culte. Però és possible que quan es va edificar la capella de Sant Sebastià, evocació contra la pesta, a la cruïlla de camins que hi havia a Bellcaire, també es va restablir el culte a Sant Cristau. Les dunes mòbils d'Empúries, finalment, varen colgar l'església de Sant Cristau, amb l'arribada de l'arenal, a mitjans del segle XVI, al lloc ⁽⁸⁾.

La pesta negra del 1333 -el germen *pasturella pesti-* i la gran pesta dels anys 1347 i 1351 varen afectar de manera ferotge els entorns d'Empúries, com en fou possiblement la causa de desaparició del convent de monges benedictines de Santa Maria de Vilanera, i els veïnats del massís del Montgrí -Santa Maria del Palau, Es Aragai, Sobrestany, La Serra, el Llentiscar, el Mustinyar i d'altres petits assentaments rurals i ramaders-, especialment la pesta de l'any 1348, com també les de 1362 i 1371. Tot fa pensar que les surgències de Nuellet, a l'estany de Sant Joan de Bedenga, també es varen despoblar fins que es va recuperar la normalitat ⁽⁹⁾.

El molí Nou, a Nuellet, formava part de les xarxes de molins fariners dels recs comtals d'Empúries en la plana fluvial del Baix Ter fins al Fluvià. Aquest molí fou molt modificat en el segle XVIII i reutilitzat, fa seixanta anys, com a habitatge rural. Està al peu del camí vell d'Empúries a Bellcaire, passant per Vilanera i la Torre Forçosa. En direcció de llevant hi ha a poca distància la masia del Clot de Muret. Aquests molins són el de Palol de Jafre, el de Verges, el de la Tallada, el de Moror (segurament l'antic molí del Mas Duran), el de Bellcaire (abans Bedenga), i aquest de Nuellet, dit el molí Nou. En el gual del Ter Vell, el molí de Sant Vicenç de les Corts. En el rec vell, entre el pas d'en Roca i el Fluvià

Antic, el Riuet, hi havia el molí d'Empúries, destruït, conegut també amb el nom de molí d'en Batllori, en l'indret del Cadirat d'en Maranges, al gorg de l'Infern.

Els cinc masos esmentats en el feu de Sant Cristall de la fi del segle XIV, segurament són els que hi havia als entorns de l'estany de Sant Joan de Bedenga en el territori de Nuellet. ■

MIQUEL-DÍDAC PIÑERO I COSTA

Addenda: JOSEP M. MARQUÈS ha publicat les darreres referències a Sant Cristau (*Esglésies del Baix Empordà, Estudis del Baix Empordà*, Institut d'Estudis del B.E., Volum 15, Sant Feliu de Guíxols, 1996, p.38), com ermita de Sant Cristòfol (Parroquia de Bellcaire): *Llicència de demanar caritat* (1373) (ADG, llicències 1, f. 53); trasllat a l'església parroquial de Bellcaire (1418) (ADG, lletres 118, f. 16); nova llicència de trasllat (1455) (ADG, lletres 156, f. 11); el trasllat és realitzat el mateix any (1455) (ADG, lletres 156, f. 11).

En relació a Santa Maria del Palau, Josep M. Marquès ha publicat que era seu d'una confraria el 1347 (ADG, lletres 11, f. 129v) i que el bisbe de Girona autoritza el culte el 1356 en ocasió d'un entredit (ADG, lletres 27, f. 159v) i que el bisbe dona llicència a Bernat Guilló, cirurgià de Torroella, de fer casa al solar de l'església derruïda el 1720 (ADG, Registres 1716-21, f. 221) i reiterada posteriorment (ADG, Registres 1732-39).

En definitiva, l'abandonament del culte a Sant Cristau el cal situar l'any 1455 i el de Santa Maria del Palau en un moment indeterminat abans de 1720 en què la gal·lica del temple ja estava derruïda.

GARATGE SPORT

Taller Mecànic

GERMANS HERÈDIA s.a.

BELLCAIRE D'EMPORDÀ

RESTAURANT

HOSTAL DEL CAÇADOR

SOBRESTANY

Per reserves:
Tel. 972 78 84 19
972 78 85 37

Notes:

(1). En el castell de Sant Cristau, a l'Albera, hi ha les ruïnes d'una capçalera preromànica de l'església del segle IX-X, en un lloc de pas a dalt del Pirineu Oriental. Aquesta evocació d'època alt-medieval ens dona la pista de què l'església de Sant Cristau a Nuellet podria ser del mateix moment de l'església preromànica de Sant Joan de Bedenga i una mica posterior a l'església d'un estil preromànic primitiu de Santa Reparada de Cinclaus així com de Santa Eulàlia de Palauborrell.

(2). Jesús és el nexa que uneix la devoció de Sant Joan Baptista amb la de Sant Cristau, ambdues esglésies foren edificades entre l'estany de Bedenga i el riu Ter, un microcosmos simbòlic cristià que va substituir creences i cultes ancestrals de tipus solar (solsticis) i de la màgia de les aigües. Des de temps neolítics hi havia roques a vora els rius on s'hi esculprien símbols antropomorfs en forma d'orants que demanaven, segons la creença, que el qui passava les aigües no patís cap mena d'accident ni es negués. En el decurs del cristianisme es va disposar una ben planificada xarxa del santoral en cada territori, on era adaptat a les creences del substrat ancestral al mateix temps que s'edificaven esglésies on abans hi havia santuaris i temples pagans i animistes.

(3). La llegenda de la devoció a Sant Cristòfol, el situa a Palestina, fill de pares pagans, batejat per Sant Babiles, bisbe d'Antioquia, martiritzat fins a la mort a la ciutat de Samos.

(4). La primera notícia escrita és de l'any 958, amb el nom de *Centum Claves*, a les proves de jurisdicció, domini feudal i successió del comte d'Empúries Gausfred. L'any 959 aquest comte reconeix aquest lloc com una de les nombroses possessions que tenia el latifundista Riculf (*ADM, Empúries*, documents en què hi consta el nom de *Centum Claves*, els anys 958 a 1354, lligall 1, no. 1; llig. 2, no. 159; llig. 31, no. 4368 a no. 4370, no. 4377; llig. 49, no. 6269; Simó Rodríguez, M. Isabel, *Documentación de Ampurias en el Archivo Ducal de Medinaceli de Ampurias (años 949-1108)*, Sevilla, 1971, tesi de llicenciatura inèdita, i *Aportación a la documentación condal catalana (siglo X, Miscelánea de estudios dedicados al profesor Antonio Maria Ocete*, Universidad de Granada, 1974, vol.2, pàgs. 1011 a 1036; Sánchez González, A., *Op. cit.*, pàg. 160).

(5). Santa Reparada també pertany a la devoció martiriològica popular, tradició d'exaltació recollida en el *Catàleg dels Sants Màrtirs* (llibre 9, capítol 39, redactat entre el final del segle XVII i els inicis del XVIII). De la mateixa forma que a Sant Cristòfor, a Santa Reparada, nom del llatí *Reparata*, s'atribueix el seu martiri a causa de l'edecte de l'emperador Deci a la meitat del segle III i, també, a Palestina, doncs la tradició situa el seu naixement a Cesàrea marítima, un important port que es considera un nucli difusor del cristianisme, i quan era molt jove va haver-hi l'esmentada persecució imperial. Santa Reparada és considerada ciutadana romana i el seu torment i decapitació se situa a la seva ciutat natal. El paral·lelisme geogràfic i cronològic entre aquests dos màrtirs de la devoció popular és evident i en gran manera es troba una relació entre ambdues esglésies rurals, situades en la mateixa plana fluvial i lacustre i properes a Empúries.

(6). Albert i Paradís, Caterina, Llibreta de notes sobre troballes d'Empori i nuclis del voltant, manuscrit inèdit, Museu-Arxiu **Victor Català**, Notícies sobre la necròpolis i tipologia, pàg. 15, full 8; **Victor Català**, *Ressons d'Empori*, Boletín de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona, núm. 76, Barcelona, juliol-setembre 1922, tom X, pàgs. 176-177; Bofarull i Gallofré, Benjamí **Victor Català** i Empori, Actes de les primeres jornades d'estudi sobre la vida i obra de Caterina Albert i Paradís, **Victor Català**, l'Escala, 9-11 d'abril de 1922, Biblioteca Abat Oliva-Ajuntament de l'Escala-P.A.M., Barcelona, 1993, pàgs. 529-530.

(7). Piñero, M.-D., i Bofarull, B., Santa Reparada de Cinclaus, les esglésies paleocristianes, visigòtiques i medievals de l'Escala (núm. VI) (1979), publicat a Cinclaus II, *Fulls d'Història Local*, no. 66, l'Escala, 1998, Ajuntament de l'Escala; Boix, Lurdes, i Piñero, M.-D., Cinclaus, *Fulls d'Història Local*, no. 65, l'Escala, 1997.

(8). En els nomenclàtors de la seu de Girona de la fi del segle XIV hi ha unes notes de la fi del segle XV que assenyalen diverses esglésies sense culte (*Capelle et ecclesie parrochiam no habentibus*) i unes notes al marge del segle XVI que diuen *non legatur* (Santa Maria del Palau, Sant Bartomeu de Camallera, Sant Pere de Quermençó, Santa Maria de Foixà, Sant Egidí -Vilamaniscle-, Sant Eusebi d'Empúries, Santa Margarida d'Empúries, Santa Fe dels Solers, Santa Maria d'Estanyet i Santa Maria del Mar als Masos de Torroella de Montgrí) segons Josep M. Pons i Guri. L'església de Sant Cristau no consta inscrita en aquests nomenclàtors de sínodes de la diòcesi de Girona.

(9). Entre les surgències de la plana fluvial del Baix Ter hi ha el puig Moragues, a la vora de l'antic curs del Ter, en el terme entre Albons i Bellcaire (Can Gusó), actualment en curs d'excavació arqueològica. La seva estratografia cronològica de poblament va des del Bronze Final al Baix Imperi Romà i època visigòtica (Piñero, M.-D., Bofarull, B., i Garriga i Terridas, Pere, *Introducció a l'estudi del mapa arqueològic del terme d'Albons, Estudis sobre temes del Baix Empordà*, núm. 2, Institut d'Estudis del Baix Empordà, Sant Feliu de Guíxols, 1983, pàgs. 35-37). Aquest poblat tenia relació amb els fbers d'Ullastret, per això probable que la referència escrita dels entorns del segle IV abans de la nostra era, *Belbitinco*, topònim arcaic del nom alt-medieval *Bitinga o Bedenga*, tingui relació amb els habitants d'aquest poblat, transformat en època romana en un *vil·la* rural. Aquestes consideracions no neguen que en època romana s'utilitzés el lloc on hi ha l'església parroquial de Sant Joan de Bedenga com a santuari de Bel (solar) i del culte a les aigües al mateix temps. L'anomenada *villa que dicitur quartu que vocant* (acta del plet sobre un cam del *Villa Purios*, 17 de maig del 881, *ADG, Cartoral de Carlemany* (Primer cartoral del bisbe de Girona), *Limites d'Ullà amb vilar quart, a Bedenga, i situació de l'alou del vilar de Purios*, núm. 129, pàgs. 137b-139a; Josep M. Marquès i Planagumà, *Cartoral dit de Carlemany del bisbe de Girona (segles IX-XIV)*, Barcelona, 1993, vol. I, Fundació Noguera, document núm. 9), pensem que no cal ubicar-la al puig Moragues. En canvi podria tractar-se del lloc on ara hi ha el mas Fabeta (Bellcaire), al costat del camí vell d'Empúries a Girona per la plana del Baix Ter.

Primer equip: Tercera Regional

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
L'Escala-B	30	23	5	2	91	27	74+21
Ullà	30	19	5	6	73	37	62+13
Salle Palamós	30	19	4	7	86	55	61+12
Camallera	30	18	3	9	75	49	57+9
Ventalló	30	15	5	10	56	47	50+5
Sant Antoni	30	14	6	10	66	43	48+4
Esclanyà	30	13	9	8	64	52	48+5
Bellcaire	30	14	4	12	61	51	46+2
Bàscara-B	30	12	6	12	57	51	42-2
Corçà	30	12	5	13	61	64	41-1
Pont de Molins	30	7	8	15	46	65	29-8
Monells-B	30	7	6	17	56	81	27-10
Sant Miquel	30	8	3	19	53	84	27-9
Siurana	30	6	6	18	54	89	24-12
Garriguella	30	6	5	19	48	87	23-13
Sauleda	30	5	4	21	52	120	19-16

Cadets

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
Pals	28	22	4	2	132	45	70+20
Guíxols-B	28	20	5	3	115	30	65+17
La Pera	28	20	4	4	118	57	64+16
Baix Ter	28	20	4	4	134	61	64+16
Bell.lloc	28	18	3	7	94	33	57+11
Begur	28	18	2	8	112	69	56+10
Girona	28	13	2	13	70	101	41
Celrà	28	13	1	14	88	68	40-1
Palafrugell-B	28	10	0	18	77	118	30-8
Doble Set	28	7	5	16	54	93	26-9
P.B. Lloret-B	28	7	4	17	54	112	25-10
Bisbalenc-B	28	7	3	18	46	77	24-11
Bellcaire	28	4	6	18	40	98	18-14
Maristes-B	28	5	2	21	58	120	17-16
Sant Ponç	28	2	2	24	30	128	9-21

Infantils

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
Baix Ter-A	24	22	0	2	149	23	66+20
Camós	24	18	2	4	76	30	56+14
Porqueres	24	17	3	4	93	40	54+13
Celrà	24	15	3	6	74	39	48+9
Bellcaire	24	13	1	10	74	60	40+3
Palafrugell-B	24	11	3	10	45	56	36+1
Bisbalenc-B	24	9	4	11	44	60	31-2
L'Escala-B	24	9	0	15	56	63	27-6
Guíxols-B	24	7	2	15	46	99	23-8
Forallac	24	6	4	14	51	83	22-8
Cristinec	24	6	4	14	50	84	22-8
Pals	24	6	3	15	38	56	21-9
Aro-B	24	2	1	21	24	131	7-19

Porters golejats:
Joaquim Frigola 51 gols

Golejadors:
José A. Córdoba 23 gols
David Ruiz 15 gols
Carlos Pretel 7 gols

Jugador regular:
Fernando Palma 123 punts
Joaquim Frigola 112 punts
Josep Chàvez 107 punts

Mitjana jugador regular:
Fernando Palma 4,10 punts
José A. Córdoba 3,92 punts
Angel Huertas 3,80 punts

Entrenador: Pere Pretel Heredia
Delegat: Lluís Font i Miàs
President: Jaume Aupí i Vila

Porters golejats:
Jaume Astor 54 gols
Eloi Lagares 28 gols
Jordi Pons 14 gols

Golejadors:
Sergi Palau 12 gols
Isaac Cuéllar 6 gols
Ferran Ayuso 6 gols

Jugador regular:
Martí Sais 100 punts
Enric Teixidor 91 punts
Cristian Ramió 87 punts

Entrenador: Josep Colomer
Delegat: Joan Palau
President: David Blanco
Coordinador: Josep Baus

Porters golejats:
Arnau Planas 40 gols
Daniel Borrella 20 gols

Golejadors:
Aleix Rodriguez 35 gols
Alex Garcia 8 gols
Joan Peraferrer 8 gols

Jugador regular:
Josep M. Rocas 99 punts
Aleix Rodriguez 97 punts
Amador Caballero 89 punts

Mitjana jugador regular:
Aleix Rodriguez 4,40 punts
Arnau Poch 4,25 punts
Josep M. Rocas 4,12 punts

Entrenadors: Cristóbal Escribano, Josep Ramon Llaveró i Francesc Mas
Coordinador: Josep Baus
President: David Blanco

EXCAVACIONS
font s.l.

Mas Pantaleó - Tel: 972 78 81 38
BELLCALRE D'EMPORDÀ

INSTAL·LACIONS
ANTONI ALVARADO

C/ Major, s/n
Tel. 972 78 84 92
17141 - BELLCALRE D'EMPORDÀ
(Girona)

alevins

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
Baix Ter-C	24	20	2	2	118	18	62+18
Begur	24	17	3	4	88	28	54+13
Guixols-C	24	16	2	6	89	36	50+10
Palafugell-B	24	15	3	6	71	45	48+9
Cristinenc	24	14	2	8	69	54	44+6
Sant Pere	24	13	4	7	65	47	43+6
Bisbalenc-B	24	13	3	8	82	44	42+5
Girona-C	24	9	2	13	45	56	29-4
Bellcaire	24	8	3	13	53	57	27-5
Base Roses-B	24	5	1	18	37	106	16-13
L'Escala-B	24	4	3	17	31	105	15-13
Verges	24	4	1	19	30	104	13-15
Bàscara	24	2	3	19	37	106	9-17

Porter golejat:
Xavier Radresa 57 gols

Golejadors:
Gerard Escribano 11 gols
Mario Sanz 9 gols
Jean M. Estébanez 8 gols

Jugador regular:
Marc Alabau 102 punts
Alexis Ardid 101 punts
Mario Sanz 88 punts

Mitjana jugador:
Alexis Ardid 4,39 punts
Marc Alabau 4,25 punts
Mario Sanz 4,19 punts

Entrenadors: Agustí Escribano i Jorge Ruiz
Coordinador: Josep Baus
President: David Blanco

Benjamins
(equip Tramuntana)

28 partits jugats (11 guanyats, 5 empatats i 12 perduts, amb 78 gols a favor i 81 en contra)

Porter golejat:
Adrià Jiménez 81 gols

Golejadors:
Mellon Ribera 50 gols
Jordan Cortés 9 gols
Jaume Bruguera 7 gols
Óscar Morante 7 gols
Raül Requena 4 gols
Jordi Quintana 1 gol

President: David Blanco
Coordinador: Josep Baus
Entrenador: Joaquim Frigola
Delegat: Jaume Bruguera

Benjamins
(equip Llevant)

23 partits jugats (15 guanyats, 1 empatat i 7 perduts, amb 83 gols a favor i 57 en contra)

Porters golejats:
Eric Guàrdia 56 gols
Sergi Viñas 1 gol

Golejadors:
Josep Molinas 61 gols
Jordi Danés 16 gols
Joan Trayter 2 gols
Robert Fabri 1 gol
Cristian Hoennech 1 gol
Sergi Viñas 1 gol
Jugador l'Escala (p.p.) 1 gol

President: David Blanco
Entrenador: Joaquim Costa
Coordinador: Josep Baus
Delegat: Josep Molinas

La recepta de Bellcaire

Mol-lusc cefalòpode, de color gris verdós i dors negre, amb deu tentacles i una conquilla interna calcària i ampla coberta per la pell. Altrament dit, sèpia. Aquest és l'ingredient principal del plat que us presentem en aquesta revista, segons la recepta que ens ha explicat la Quimeta Padrós. La sèpia és molt apreciada com a complement de multitud de plats. Ara bé, quan es converteix en el protagonista principal el plat assoleix la màxima expressió de la bona cuina. En aquest cas, el seu acompanyant són els pèsols. Pareu atenció a les indicacions de la Quimeta i recordeu que tots esteu convidats a fer-nos arribar les vostres receptes. Ànims i bon profit!!!

Sèpia amb pèsols

Ingredients:

(per a 6 persones aprox.)

- Dues sèpies mitjanetes (3/4 de quilo cadascuna).
- 1/2 quilo de pèsols.
- Un got de vi blanc.
- 2 cebes mitjanes.
- 1 cabeça d'all.
- Una mica de tomata.

Preparació:

Cal començar per netejar la sèpia i tallar-la a trossets. El resultat el poseu a la cassola i que vagi coent una estoneta amb el seu propi suc. Un cop s'hagi begut el seu suc, cal afegir-hi una miqueta d'oli, remenant-ho de tant en tant. Al cap de poca estona hi barregeu un got de vi blanc. Quan també s'hagi begut el vi blanc, fem un sofregit en una paella a part. Les

mides del sofregit que fa servir la Quimeta són una ceba i mitja cabeça d'all per cada sèpia. També hi posa tomata, però cal anar molt en compte. No s'ha d'abusar mai, de la tomata. Un cop el sofregit fet, el barregeu amb la sèpia i tot darrere hi afegim un raig d'aigua. I ho deixem tot plegat que vagi fent la xup-xup una horeta ben bona. Si veiem que queda sense aigua, cal que n'hi afegim. Podem utilitzar un escuradents per comprovar que la sèpia és cuïta. I si és així, hi tirem els pèsols, deixant que cogui una estoneta més. El temps suficient per preparar un all-i-oli negat. Per fer aquest all-i-oli, amb quatre o cinc grans d'all n'hem de tenir prou. Per negar-lo hi podem tirar un ratxet d'aigua. L'afegim a la cassola, ho remenem ben remenat i ho deixem fer cinc minutets més. Amb això, la cassola ja hauria d'estar a punt per servir a taula. Des de la revista «El Castell» uns convidem a posar-vos mans als fogons, que segur que us en sortireu. Apa, doncs, bon profit!!!

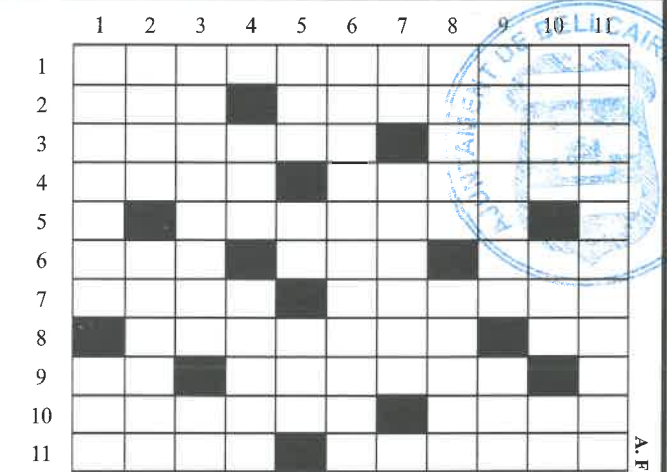
Encreuat núm. 8 de Bellcaire

Horizontals

1. Escampadissa, empresarialment parlant. -2. Col·lectiu organitzat de pares i mares. / Aquests són relatius als somnis. -3. Pot ser una guineu, un peix o una bèstia rabiosa a la qual li falta una lletra. / A la part inferior mirant cap a l'esquerra. -4. Típic paradeta de la Fira Escolar capgirada. / Sistema de numeració amb ben pocs elements. -5. Vocal interrogativa. / Despectivament, discurs ple de paraules buides i fora de lloc. / Cap de futbol. -6. Prefix que indica novetat, cosa recent, l'últim crit. / On s'hi batia el blat. / Allà on s'acaba l'inici. -7. És com una nansa que no hi és tota. / En dues paraules, quan ja no llueix el sol. -8. Municipi veí sense el seu article. / La proa que perd les consonants. -9. De tant apretat, quasi hi cabria un pet. / Ires. / Xifra romana. -10. Oci capgirat. / Està a punt a punt de casar-se. -11. En el verd, de recules, hi pasturen les vaques. / Desitjo.

Verticals

1. Recer artificial per a les embarcacions. / La dita popular sempre el compara a un aglà. -2. Impedeixi que de baix a dalt es perdi el contingut d'un recipient. / En aquest cas no n'hi falta cap tros. -3. Amb molt de gust, aquesta. / Nom de la moneda de 5 ptes. sense cap ni peus. -4. Creu. / Fas l'últim àpat del dia sense corves. / De baix a dalt, preuadíssim cor d'un mol.lusc. -5. Pèl d'un color entre el castany clar i el groc d'or. / Infusió. / Parella de romanes separades per la primera de l'alfabet. -6. Infranquejable. -7. Prefix que multiplica per dos. / Conjunt de projectes capgirats. / Una serp. -8. Element que irradia radioactivitat. / Que fa. -9. Ordre de compareixença. / Emeti pels porus de la pell. -10. Sense principi, allò que t'incita a gratar. / Un soc desgavellat. / Mil cinc romans que s'enfilen. -11. Procés que pateixen certs cartil·lags en el seu envelliment.

Solucions a l'encreuat núm. 7°
Horizontals: 1. Empresonades 2. Nieu / Opanama 3. Sollicitaran 4. Alallarg / Nt. 5. Bacs / R. / Taci. 6. Ora / arutalif 7. Nansaires / Pl. 8. Anyi / menimac 9. R. / Eo / A. / Sa / Ra. 10. Instància / tD. 11. Eo. / Rten / Uieu / 12. siranemidur.
Verticals: 1. Ensabonaries / 2. Miolaran / Noi 3. Pelacanyes / R. 4. Rulls. / siotrA 5. E. / II. / Aa. / Att. 6. Socarrimaren 7. Opir / Ure. / Ine 8. Natg / Tensa / M. 9. Anastasia / U. 10. Dar. / Al. / M. / Tid. 11. Emancipariou. 12. Santificador.
 © El darrer encreuat publicat a "El Castell" es va publicar amb el número 6, quan en realitat era ja el número 7.

DISFRIBELL, S.A.

Ctra. l'Escala, s/n
17141 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ
 Telèfon: 972 78 82 38
 Fax: 972 78 84 80

DISTRIBUÏDOR DE: **Fripán**

XAVI INVERSIONS, S. L.

CONSTRUCCIONS

Carrer del Molí, 54 **17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ**
 Tels. 972-78 81 11 i 908-43 37 59
 Fax. 972-78 81 11

Festa

Majora

28, 29 i 30 d'agost

Dissabte, 28

Matí, a les 7h
Futbol: XIXè Trofeu **Ponç Hug**
C.F. Bellcaire - Garriguella
Nit, a 2/4 de 12h
Ball amb el conjunt **AQUAREL·LA**

Diumenge, 29

Matí, a 2/4 d'11h
Concurs de Dibuix Infantil
Matí, a les 12h
Ofici Solemne amb acompanyament
d'orquestra
Seguidament
Dues sardanes a la plaça amb la cobla
EMPÒRIUM
Tarda, a 2/4 de 6h
Exhibició castellera amb els **MARRECS
DE SALT**
Tarda, a 2/4 de 7h
Audició de sardanes a la plaça amb la
cobla **EMPÒRIUM**
Nit, a 2/4 de 12h
Ball de nit a la pista amb el conjunt **EL
TREN DE LA COSTA**

Dilluns, 30

Matí, a 2/4 de 12h
Espectacle infantil amb **JORDI TO-
NIETTI i Cia** i tot seguit festa de
l'escuma
Tarda, a les 6h
Tres sardanes a la plaça i seguidament
concert a la pista amb l'orquestra
EMPÒRIUM
Nit, a les 11h
Dues sardanes i ball de fi de festa amb
l'orquestra **EMPÒRIUM**
Diumenge i dilluns, a la Capella de Sta. Maria,
exposició de vidre bufat de Piter Jankowsky.
Horari, d'11 a 2 h del matí i de 5 a 8h de la tarda.

Entrada gratuïta a tots els actes.
Hi haurà servei de bar.
Reserva de taules i cadires: els dies 25 i 27, de
6 a 8h de la tarda a l'Ajuntament.
L'organització es reserva el dret de modificar el
programa d'actes si causes imprevistes hi
obliguessin.

Organitza: Comissió de Festes

**AJUNTAMENT DE
BELLCAIRE D'EMPORDÀ**

Plaça Comtes d'Empúries núm. 1
Tel. i Fax: 972 78 81 05